

EUROOPA PARLAMENT

2009–2014

Istungidokument

A7-0222/2014

21.3.2014

RAPORT

komisjoni 2012. aasta eelarve täitmisele heakskiidu andmisega seotud
kontrollikoja eriaruannete kohta
(2013/2260(DEC))

Eelarvekontrollikomisjon

Raportöör: Markus Pieper

SISUKORD

lk

EUROOPA PARLAMENDI RESOLUTSIOONI ETTEPANEK.....	4
<i>I osa – Kontrollikoja eriaruanne nr 8/2012: „Põllumajandusettevõtete moderniseerimise toetuse suunamine”</i>	6
<i>II osa - Kontrollikoja eriaruanne nr 11/2012: „Osaliselt rakendatava ühtse otsemaksete kava alusel ammlemade, uttede ja kitsede eest makstavad otsetoetused”</i>	8
<i>III osa – Kontrollikoja eriaruanne nr 13/2012: „Euroopa Liidu arenguabi Sahara-taguse Aafrika joogiveega varustamisele ja sanitaarvaldkonnale”</i>	9
<i>IV osa – Kontrollikoja eriaruanne nr 14/2012: „ELi hügieenialaste õigusaktide rakendamine alates 2004. aastast ELiga liitunud riikide tapamajades”</i>	11
<i>V osa – Kontrollikoja eriaruanne nr 15/2012: „Huvide konfliktide haldamine valitud Euroopa Liidu ametites”</i>	13
<i>VI osa – Kontrollikoja eriaruanne nr 16/2012: „Ühtse pindalatoetuse kava kui üleminekusüsteemi mõjususe uute liikmesriikide põllumajandusettevõtjate toetamisel”</i>	16
<i>VII osa – Kontrollikoja eriaruanne nr 17/2012: „Euroopa Arengufondi (EAF) panus jätkusuutliku teedevõrgu arendamisse Sahara-taguses Aafrikas”</i>	17
<i>VIII osa – Kontrollikoja eriaruanne nr 18/2012: „Euroopa Liidu poolt Kosovole õigusriigi valdkonnas antud abi”</i>	19
<i>IX osa – Kontrollikoja eriaruanne nr 20/2012: „Kas olmejäätmete käitlemise taristute projektide rahastamine struktuurifondidest aitab liikmesriikidel mõjusalt ELi jäätmepoliitika eesmäärke saavutada?”</i>	21
<i>X osa – Kontrollikoja eriaruanne nr 21/2012: „Ühtekuuluvuspoliitika vahenditest rahastatud energiatõhususe investeringute kulutasuvus”</i>	23
<i>XI osa – Kontrollikoja eriaruanne nr 22/2012: „Kas Euroopa Integratsioonifond ja Euroopa Pagulasfond aitavad mõjusalt kaasa kolmandate riikide kodanike integreerimisele?”</i>	25
<i>XII osa – Kontrollikoja eriaruanne nr 23/2012: „Kas ELi struktuurimeetmed on edukalt toetanud mahajäetud tööstus- ja militaaralade taaselustamist?”</i>	28
<i>XIII osa – Kontrollikoja eriaruanne nr 24/2012: „Euroopa Liidu solidaarsusfondi abi seoses 2009. aasta Abruzzo maavärinaga: tegevuse asjakohasus ja maksumus”</i>	29
<i>XIV osa – Kontrollikoja eriaruanne nr 25/2012: „Kas Euroopa Sotsiaalfondi poolt eakamate</i>	

<i>töötajate toetamiseks tehtud kulutuste mõjusust kontrollitakse asjakohaste vahenditega?</i> ”...31	
<i>XV osa – Kontrollikoja eriaruanne nr 1/2013: „Kas ELi toetus toiduainetetööstusele on olnud mõjus ja tõhus põllumajandustoodete lisandväärtuse suurendamisel?”</i>32	
<i>XVI osa – Kontrollikoja eriaruanne nr 2/2013: „Kas komisjon on taganud teadustegevuse seitsmenda raamprogrammi tõhusa rakendamise?”</i>34	
<i>XVII osa – Kontrollikoja eriaruanne nr 3/2013: „Kas Marco Polo programmid on olnud liikluse maanteedelt ümbersuunamisel mõjusad?”</i>37	
<i>XVIII osa – Kontrollikoja eriaruanne nr 4/2013: „ELi ja Egiptuse valitsemistava alane koostöö”</i>40	
<i>XIX osa – Kontrollikoja eriaruanne nr 5/2013: „Kas ELi ühtekuuluvuspoliitika vahendeid on maanteedele kasutatud asjakohaselt?”</i>42	
<i>XX osa – Kontrollikoja eriaruanne nr 6/2013: „Kas liikmesriigid ja komisjon saavutasid maamajanduse mitmekesistamise meetmetega kulutustele vastavat tulu?”</i>43	
<i>XXI osa – Kontrollikoja eriaruanne nr 7/2013: „Kas Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fond on andnud koondatud töötajate tööturule naasmiseks ELi lisaväärtust?”</i>46	
<i>XXII osa – Kontrollikoja eriaruanne nr 8/2013: „Euroopa Maaelu Arengu Põllumajandusfondist antav metsade majandusliku väärtuse parandamise toetus”</i>48	
<i>XXIII osa – Kontrollikoja eriaruanne nr 9/2013: „ELi toetus Kongo Demokraatliku Vabariigi juhtimisele”</i>49	
<i>XXIV osa – Kontrollikoja eriaruanne nr 10/2013: „Ühine põllumajanduspoliitika: kas nõukogu määruse (EÜ) nr 73/2009 artikliga 68 sätestatud eritoetuse kavandamine ja rakendamine oli asjakohane?”</i>51	
<i>XXV osa – Kontrollikoja eriaruanne nr 12/2013: „Kas komisjon ja liikmesriigid suudavad tõendada, et ELi eelarvest maaelu arengu poliitikale eraldatud vahendeid kasutatakse otstarbekalt?”</i>53	
<i>XXVI osa – Kontrollikoja eriaruanne nr 14/2013: „Euroopa Liidu rahaline otsetoetus Palestiina omavalitsusele”</i>55	
PARLAMENDIKOMISJONIS TOIMUNUD LÕPPHÄÄLETUSE TULEMUS.....59	

EUROOPA PARLAMENDI RESOLUTSIOONI ETTEPANEK

komisjoni 2012. aasta eelarve täitmisele heakskiidu andmisega seotud kontrollikoja eriaruannete kohta (2013/2260(DEC))

Euroopa Parlament,

- võttes arvesse Euroopa Liidu 2012. aasta üldeelarvet¹,
- võttes arvesse Euroopa Liidu 2012. aasta konsolideeritud raamatupidamise aastaaruannet (COM(2013)0570 – C7-0237/2013)²,
- võttes arvesse Euroopa Kontrollikoja aastaaruannet eelarveaasta 2012 eelarve täitmise kohta koos institutsioonide vastustega³ ja kontrollikoja eriaruandeid,
- võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 287 kohaselt 2012. aasta kohta koostatud kontrollikoja kinnitavat avaldust⁴, mis kinnitab raamatupidamiskontode usaldatavust ja nende aluseks olevate tehingute seaduslikkust ja korrektsust,
- võttes arvesse oma ... otsust Euroopa Liidu 2011. aasta üldeelarve (III jagu – Komisjon) täitmisele heakskiidu andmise kohta⁵ ning oma resolutsiooni tähelepanekutega, mis on kõnealuse otsuse lahutamatu osa,
- võttes arvesse vastavalt Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 287 lõike 4 teisele lõigule koostatud kontrollikoja eriaruandeid,
- võttes arvesse nõukogu 18. veebruari 2014. aasta soovitusel komisjoni tegevusele heakskiidu andmise kohta 2012. eelarveaasta Euroopa Liidu üldeelarve täitmisel (05848/2014 – C7-0048/2014),
- võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingu artikleid 317, 318 ja 319 ning Euratomi asutamislepingu artiklit 106a,
- võttes arvesse nõukogu 25. juuni 2002. aasta määrust (EÜ, Euratom) nr 1605/2002 (mis käsitleb Euroopa ühenduste üldeelarve suhtes kohaldatavat finantsmäärust)⁶, eriti selle artikleid 55, 145, 146 ja 147,
- võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 25. oktoobri 2012. aasta määrust (EL, Euratom) nr 966/2012 (mis käsitleb Euroopa Liidu üldeelarve suhtes kohaldatavaid finantseeskirju ning millega tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrus (EÜ, Euratom)

¹ ELT L 56, 29.2.2012.

² ELT C 334, 15.11.2013, lk 1.

³ ELT C 331, 14.11.2013, lk 1.

⁴ ELT C 334, 15.11.2013, lk 122.

⁵ Vastuvõetud tekstid, P7_TA-PROV(2014)0000.

⁶ EÜT L 248, 16.9.2002, lk 1.

nr 1605/2002)¹, eriti selle artikleid 62, 164, 165 ja 166,

- võttes arvesse oma varasemaid eelarve täitmisele heakskiidu andmist käsitlevaid otsuseid ja resolutsioone,
 - võttes arvesse kodukorra artiklit 76 ja VI lisa,
 - võttes arvesse eelarvekontrollikomisjoni raportit (A7-0222/2014),
- A. arvestades, et Euroopa Liidu lepingu artikli 17 lõike 1 kohaselt täidab komisjon eelarvet ja haldab programme, ning et vastavalt Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklile 317 täidab ta eelarvet koostöös liikmesriikidega omal vastutusel ning võttes arvesse usaldusväärse finantsjuhtimise põhimõtteid;
- B. arvestades, et kontrollikoja eriaruannetes esitatakse teavet niisuguste probleemsete teemade kohta, mis on seotud rahaliste vahendite kasutamisega, ning need on seega Euroopa Parlamendi jaoks kasulikud eelarve täitmisele heakskiidu andmise eest vastutava institutsiooni rolli täitmisel;
- C. arvestades, et Euroopa Parlamendi tähelepanekud kontrollikoja eriaruannete kohta moodustavad Euroopa Parlamendi ... otsuse (Euroopa Liidu 2012. aasta üldeelarve täitmisele heakskiidu andmise kohta, III jagu – Komisjon) lahutamatu osa;

¹ ELT L 298, 26.10.2012, lk 1.

I osa – Kontrollikoja eriaruanne nr 8/2012: „Põllumajandusettevõtete moderniseerimise toetuse suunamine”

1. väljendab heameelt kontrollikoja eriaruande „Põllumajandusettevõtete moderniseerimise toetuse suunamine” üle ning toetab põhimõtteliselt selles sisalduvaid soovitusi;
2. tuletab meelde, et erimeetme 121 alusel toetatakse investeerimisprojekte, mille eesmärk on põllumajandusettevõtete moderniseerimine – selleks on ette nähtud kokku 11,1 miljardit eurot ja seda rahastatakse Euroopa Maaelu Arengu Põllumajandusfondi (EAFRD) kaudu (finantsandmed on esitatud 2012. aasta jaanuari seisuga ja need hõlmavad 630 miljonit eurot, mis eraldati „tervisekontrolli” ja Euroopa majanduse elavdamise kava (EERP) alusel), kusjuures see moodustab ligikaudu 11% kogu programmitöö perioodil liidu maaelu arengu jaoks ette nähtud liidu kulutustest; märgib, et meetet 121 on kasutanud kõik liikmesriigid;
3. kutsub komisjoni üles tõhustama ühist järelevalve- ja hindamisraamistikku, et töötada liikmesriikide ja komisjoni jaoks välja tõhus vahend, mille abil koostada asjakohaseid andmeid, mida on võimalik kasutada meetme 121 raames kulutatud vahendite abil saavutatud tulemuste jälgimiseks; toonitab vajadust töötada välja usaldusväärsed näitajad, mis võimaldaksid liikmesriike (ja/või piirkondi) omavahel võrrelda ning jälgida liidu prioriteetide täitmist;
4. on seisukohal, et liikmesriigid peavad kasutama ühtset järelevalve- ja hindamissüsteemi, et tagada, et komisjon suudab analüüsida kindlaks määratud eesmärkide täitmisel tehtud edusamme ja nende eesmärkide saavutamist ning mõju ja tulemuslikkust liidu tasandil;
5. on arvamusel, et põllumajandusettevõtete moderniseerimise toetuste rakendamine peab olema eri piirkondades teataval määral ühtne, mistõttu on vaja vältida laialivalguvust reguleerimise, kohaldamise ja eelarve küsimustes ning muuta meetme rakendamine liikmesriikides ühtseks;
6. rõhutab, kui oluline on tugevdada põllumajandusettevõtetele suunatud struktuurimeetmeid ja eelkõige moderniseerimiseks ette nähtud meetmeid, mis on olulised, et saavutada suurem tõhusus ja konkurentsivõime; märgib, et sellega seoses on vaja eraldada neile piisavad eelarvevahendid, võttes arvesse praegust märkimisväärset puudujääki ning pidades silmas nii liidu põllumajanduse suurt konkurentsivõimet kui ka ülemaailmsete turgude ja kaubanduse järkjärgulist liberaliseerimist;
7. võtab teadmiseks, et kümnest kontrollitud maaelu arengu programmist kaks sisaldasid selgeid tõendeid, et meetet 121 suunati asjakohaselt (Itaalia (Veneto) ja Ungari); märgib, et kuuel juhul (Belgia (Valloonia), Saksamaa (Baden-Württemberg), Hispaania (Kataloonia), Prantsusmaa, Rumeenia (14) ja Portugal) oli maaelu arengu programmides eesmärkidele orienteerituse kohta vähe tõendeid; märgib, et kahes maaelu arengu programmis (Luksemburg ja Poola) ei olnud meetme 121 vahendite sihtotstarbelise kasutamise kohta piisavaid tõendeid; märgib, et kõik need kümme maaelu arengu programmi olid komisjonis heaks kiidetud;

8. võtab teadmiseks, et komisjon on soovitanud järgmisel programmitöö perioodil pidada toetuskõlblikuks ainult pädeva asutuse poolt heaks kiidetud kulusid;
9. on arvamisel, et liidus eksisteerivate eri põllumajandusstruktuuride keerukuse ja mitmekesisuse tõttu on vaja säilitada konkreetsed toetused põllumajandusotstarbeliste assotsiatiiivsete tegevussüsteemide ajakohastamiseks, kuna objektiivsete tõendite põhjal on selle abil võimalik lahendada selliseid probleeme nagu ebapiisav majanduslik mõõde ja/või põlvkondade vahetus;
10. kutsub kontrollikoda üles esitama tasuvuskriteeriumid, millel tema soovitused põhinevad, samuti vajalikud konkreetsed kriteeriumid uuenduslikkuse mõõtmiseks;

II osa – Kontrollikoja eriaruanne nr 11/2012: „Osaliselt rakendatava ühtse otsemaksete kava alusel ammelemade, uttede ja kitsede eest makstavad otsetoetused”

11. palub komisjonil lisada tootmiskohustusega seotud toetuskavadele nõue abi konkreetseks suunamiseks; märgib, et komisjoni rakenduseeskirjadega tuleks nõuda, et liikmesriigid määravad koos põhjendustega kindlaks põllumajanduspiirkonnad, kus loomade eest makstavatel tootmisega seotud lisatasudel on tõendatavalt soodne mõju ning kus puuduvad reaalsed elujõulised alternatiivid;
12. palub, et komisjon selgitaks koostöös liikmesriikidega välja kõige olulisemad põllumajandusvaldkonnad, et säilitada tootmine ning ühtlasi majandustegevus piirkondades, kus puuduvad majanduslikud alternatiivid, ja tuua kasu keskkonnale ning suunata toetus põllumajandusettevõtetele ja teatavatele põllumajandusvaldkondadele keskkonna-, sotsiaalsete ja majanduslike ohtudega silmitsi seisvates ebasoodsates piirkondades;
13. palub komisjonil täpsustada liikmesriikidelt seoses loomakasvatusektoreid käsitlevate toetuskavadega eeldatavaid järelevalvenõudeid ja -korda ning lisada need ka õigusakti, millega nõutakse, et liikmesriigid kasutaksid asjakohaseid tulemusnäitajaid ning ajakohast teavet, mis on konkreetselt seotud loomatoetuste kavadel oodatavate tulemustega; on seisukohal, et komisjon peaks kasutusele võtma püsiva järelevalveraamistiku, mis hõlmaks kõiki liikmesriikides makstud loomakasvatusektori otsetoetusi, sealhulgas riiklikke toetusi ja teise samba toetusi;
14. nõuab, et komisjon viiks koostöös liikmesriikidega läbi eri toetuskavade mõju tervikliku hindamise ning vajaduse korral hindaks ka tootmise kvaliteedi ja konkurentsivõime parandamisele suunatud alternatiivseid meetmeid (näiteks karja parandamise edendamise);

III osa – Kontrollikoja eriaruanne nr 13/2012: „Euroopa Liidu arenguabi Sahara-taguse Aafrika joogiveega varustamisele ja sanitaarvaldkonnale”

15. märgib, et juurdepääs puhtale joogiveele ja elementaarsetele sanitaaringimustele on tunnustatud universaalseks inimõiguseks ning see on inimeste tervise ja heaolu seisukohalt väga oluline¹; märgib peale selle ära eduka projekti „Ebavõrdsuse vähendamine” (Closing the gap) Nigeeria põhjaosa väikelinnades, mida on kommenteeritud selles eriaruandes;
16. peab kahetsusväärseks, et kontrollikoja auditileidude kohaselt on vähem kui pooled auditeeritud 23 projektist andnud abisaajate vajadustele vastavaid tulemusi, samuti seda, et uuritud projektidest enamiku tulemuste jätkusuutlikkus on küsitav, mis tuleneb suures osas puudustest paigaldatud seadmete tegevuskulude katmise asjakohases korralduses;
17. toetab kontrollikoja soovitusi, mille kohaselt kõnealuses piirkonnas ja valdkonnas liidu arenguabist saadava kasu maksimeerimiseks peaks komisjon tagama oma menetluste nõuetekohase kohaldamise, eriti seoses projektide hindamise järgmiste punktidega:
 - a) projekti eesmärkide selge määratlemine (kogused, seadmete tüüp, asukoht, otsesed ja kaudsed abisaajad);
 - b) pakutud tehniliste lahenduste kirjeldus ja nende kasutamise põhjendus (võimaluse korral koos viidetega alternatiivsetele variantidele); ning
 - c) objektiivsete ja kontrollitavate projektide edenemist mõõtvate näitajate ja projektitulemustega seotud lähteväärtuste ja sihtarvude kehtestamine;
18. toetab kontrollikoja järeldust, mille kohaselt peaks komisjon tegema piisava majandusliku ja finantsanalüüsi, mis võimaldaks lihtsalt määratleda projekti tulevase rahastamise eeldatavad allikad (sh hinnangulised abisummad ja nende laekumise ajakava), et tagada nii finantsilises kui ka tehnilises mõttes jätkusuutlikkus nii veevarustuse kui ka sanitaaringimuste parandamisega seotud projektide puhul;
19. rõhutab, kui oluline on tegevuskulude asjakohaseks jagamiseks teha kindlaks, kui suurt veevarustussüsteemi osa kasutasid kodumajapidamised ja sellised ühiskondlikke teenuseid pakkuvad asutused nagu koolid ja tervishoiuasutused, ning kui palju kasutati tööstuslikuks ja põllumajanduslikuks tegevuseks;
20. mõönab, et kui projektide elluviimine sõltub partnerriikide valitsuste või kohaliku tasandi ametiasutuste poolsest rahastamisest, tehnilisest toest või muust tegevusest, peab jätkusuutlikkuse tagamiseks kindlustama ka nende poolt kohustuste võtmise; tunneb muret, et kolme projekti puhul, kus formaalsed kohustused olid küll võetud, neid tegelikult ei täidetud ning ülejäänud 20 projekti puhul ei olnud formaalseid kohustusi võetud;

¹ Maailma Terviseorganisatsiooni (WHO) hinnangul aitaksid parem veevarustus, paremad sanitaaringimused ja hügieen kogu maailmas suremust 6,3% (vaid arenguriike arvestades oleks see määr 8%) võrra vähendada. Eelkõige aitaks see vähendada arenguriikide laste suremust.

21. peab kiiduväärseks kontrollikoja soovitus, mille kohaselt peab komisjon enne projekti heakskiitmist põhjalikult analüüsima, kas selle edukuse tagamise tingimused (kaasa arvatud partnerriikide poolt võetud kohustused) tõenäoliselt täidetakse;
22. kutsub komisjoni üles integreerima heitvee puhastamist kõikidesse tulevastesse projektidesse, millega edendatakse vastutustundlikku veetarbimist, -käitlemist ja -ärajuhtimist ning soodustatakse Sahara-taguse Aafrika valgalade kaitset ja säilitamist;

IV osa – Kontrollikoja eriaruanne nr 14/2012: „ELi hügieenialaste õigusaktide rakendamine alates 2004. aastast ELiga liitunud riikide tapamajades”

23. rõhutab, et äärmiselt tähtis on tagada toidu- ja söödaohutus ning kaitsta kõigi liidu kodanike tervist;
24. võtab teadmiseks kontrollikoja eriaruande „ELi hügieenialaste õigusaktide rakendamine alates 2004. aastast ELiga liitunud riikide tapamajades” ja selle soovitused;
25. tunneb muret kontrollikoja teatatud puuduste suure hulga pärast:

Euroopa Kontrollikoja tuvastatud puudused

	Euroopa Komisjon	Liikmesriik		Ettevõtted	
		N	%	N	%
Järelevalve					
Õigusaktide rakendamine	Osaline kontroll				
Mitmeaastased riiklikud kontrollikavad		3/5	60%		
Veterinaarkontroll		4/5	80%		
Tapamaja tasandil					
Rakendamisinõuded		3/5	60%	9/25	36%
Ohuanalüüs ja kriitilised kontrollpunktid (HACCP)				5/25	20%
Toidukäitlejate omakontrolli kava		3/5	60%	5/25	20%
Jälgitavus				6/25	24%
Koolitus					
„Parem koolitus ohutuma toidu nimel”	Raamistik ja järelevalve				
Juhendamine ja head tavad		3/5	60%		
ELi toetused*					
5-aastane miinimumperiood		5/5	100%	2/25	8%
Hindamiskriteeriumid		1/5	20%	2/25	8%

26. palub liikmesriikidel võtta arvesse kontrollikoja leide ja soovitusi; ergutab liikmesriike parandama oma mitmeaastaseid riiklikke kontrollikavasid, et teostada mõjusat veterinaarkontrolli, töötama välja riiklikke suuniseid, mis võivad aidata ennetada kontrollikoja auditiga tuvastatud puudusi, ning parandama toidukäitlejatele pakutavaid suuniseid ja koolitust;
27. peab kahetsusväärseks liikmesriikide vähest reaktsiooni kontrollikoja auditileidudele; peab kahetsusväärseks näiteks seda, et veterinaarkontrollis kui ühes põhivaldkonnas avastatud puuduste puhul teatas neljast liikmesriigist ainult üks, et kavatseb midagi ette võtta;

28. ergutab komisjoni parandama ametlike kontrollide järelevalvet toidu- ja söödasektoris ning on veendunud, et määrus (EÜ) nr 882/2004¹ ametlike toidu- ja söödaalaste kontrollide kohta on samm õiges suunas;
29. nõuab lisaks, et komisjon viiks viivitamata lõpule järelkontrolli soovitude kohta, mis ta andis liikmesriikidele 2004. aasta hügieenipaketi rakendamise läbivaatamise käigus; palub komisjonil parandada liikmesriikide mitmeaastaste riiklike kontrollikavade ettevalmistamise ja elluviimise suuniste ja järelevalve kvaliteeti ning tegutseda koolitustegevuse edendamise nimel;
30. peab äärmiselt kahetsusväärseks asjaolu, et detsentraliseeritud haldusstruktuuri tõttu ei ole kättesaadav SAPARDi rahastamise eelne teave liidu hügieenialastele õigusaktidele vastava tapamajade tegevusega seotud arvude ja protsentide kohta ega SAPARDi rahastatud projektide elluviimise järgne teave tapamajade tegevuse kohta, sest nii on võimatu hinnata põhjalikult projektide tõhusust või tegelikku sisendit ja väljundit;
31. märgib, et SAPARDi järelhindamiste kokkuvõtvas uuringus, mida rahastas komisjon ja mille viis läbi KPMG (Ungari), järeldatakse, et liidu standardite ja ühenduse õigustiku järgimise toetamisel saavutati suurim mõju hügieeni-, sanitaar- ja veterinaartingimuste ning keskkonna valdkonnas; märgib siiski, et uuring põhineb küsitlusel, mille sihtrühm on abisaajad, ja et II meetme (põllumajandus- ja kalandustoodete töötlemise ja turustamise parandamine) raames antud SAPARDi toetuste mõju peetakse palju suuremaks ELi keskkonnanormide järgimise hõlbustamisel (97% abisaajatest mainis „teatavat mõju”) võrreldes kõigest 46%-lise mõjuga (kõigi) asjakohaste liidu standardite, sealhulgas hügieeninõuete täieliku järgimise hõlbustamisel;
32. peab kahetsusväärseks, et komisjoni lähenemisviis SAPARDi programmide mõju hindamisel liikmesriikides ei võimaldanud kvantitatiivseid ega ka kvalitatiivseid hinnanguid liidu rahastamise mõjususe kohta ning piirdus programmitasandi hindamisvõimalustest ainult kvalitatiivse hindamisega; peab kahetsusväärseks, et SAPARDi määrustes puuduvad selged ja konkreetset kriteeriumid tapamajade toetamise kohta; kutsub komisjoni üles kasutama meetodeid, mille raames saab nii programmide kui ka meetmete tasandil kehtestada mõõdetavaid eesmärke;

¹ ELT L 165, 30.4.2004, lk 1.

V osa – Kontrollikoja eriaruanne nr 15/2012: „Huvide konfliktide haldamine valitud Euroopa Liidu ametites”

33. väljendab heameelt kontrollikoja aruande üle, mis käsitleb nelja valitud ELi ametit, kus on erapooletuse puudumise oht kõige suurem, tulenevalt nende volitustest teha otsuseid tarbijate tervise ja turvalisuse seisukohast väga olulistes valdkondades; märgib, et see aruanne tuleneb Euroopa Parlamendi kontrollikojale esitatud üleskutsest teha üldanalüüs selle kohta, kuidas ametid võimalikke huvide konflikti olukordi lahendavad; toetab kõiki kontrollikoja soovitusi;
34. juhib tähelepanu asjaolule, et ametid teostavad tehnilisi, rakenduslikke ja reguleerivaid ülesandeid ning neil on väga tähtis roll liidu poliitika elluviimisel ja selle nähtavamaks muutmisel; toonitab nende autonoomia ja sõltumatuse suurt tähtsust;
35. märgib, et eranditult kõigis liidu institutsioonides, ametites ja ühissetevõtetes on huvide konflikti oht; toonitab siiski detsentraliseeritud ametite erivajadusi huvide konfliktide haldamisel, arvestades nende tööga seonduvaid väga erinevaid tegureid;
36. toonitab, et huvide konfliktide halb haldamine võib põhjalikult ja püsivalt kahjustada liidu institutsioonide mainet ja kodanike usaldust institutsioonide suutlikkuse vastu teenida ühiskonna huve;
37. tuletab meelde, et Euroopa Parlament lükkas edasi Euroopa Toiduohutusameti (EFSA)¹ ja Euroopa Ravimiameti (EMA)² 2010. aasta eelarve täitmisele heakskiidu andmise osaliselt seetõttu, et pidas huvide konflikti haldamist ebarahuldavaks;
38. peab kahetsusväärseks, et liidus puudub praegu terviklik huvide konflikti reguleeriv raamistik, mis võimaldaks kehtestada võrreldavad sõltumatuse ja läbipaistvuse miinimumnõuded, mis oleksid kohaldatavad kõigi liidu ametite suhtes;
39. peab kasulikuks OECD huvide konfliktide haldamise suuniseid, millega kehtestati selles küsimuses rahvusvaheline võrdlusalus; toonitab siiski, et kuigi OECD suunised annavad rahvusvahelise võrdlusaluse, seonduvad need eelkõige avaliku sektori töötajate huvide konfliktidega ega saa seetõttu olla asjakohane alus mõjusaks reageerimiseks võimalikele huvide konfliktidele juhtorganites ja ametite tööga seotud muudes organites, näiteks haldusnõukogudes ja eksperdirühmades; peab OECD töövahendit siiski kasulikuks, eriti kingitusi, soodustusi ja muud puudutavat kontrollnimekirja, samuti karistustega seoses antud soovitusi, vajadust kontrollida huvide deklaratsioonide täielikkust ja sisu ning kohustust rakendada asjatundlikkust, et selgitada välja võimalikud huvide konfliktid;
40. tuletab meelde, et 2012. aasta juulis, pärast kolm aastat väldanud analüüsimist ja läbirääkimisi, võtsid komisjon, nõukogu ja Euroopa Parlament lõpuks vastu ühise lähenemisviisi – poliitilise kokkuleppe detsentraliseeritud ametite tuleviku ja reformimise kohta; avaldab heameelt selle üle, et komisjon võttis kiiresti vastu tegevuskava selle ühise lähenemisviisi rakendamiseks, ning selle üle, et huvide

¹ ELT L 286, 17.10.2012, lk 376.

² ELT L 286, 17.10.2012, lk 387.

konfliktide ennetamine ja haldamine ametites oli üks komisjoni prioriteetseid tegevusi 2013. aastal, kuid peab kahetsusväärseks, et komisjon kavatses selle meetme üksi kasutusele võtta ja seda üksi rakendada;

41. juhib komisjoni tähelepanu asjaolule, et selles küsimuses on vaja ühtset reguleerivat raamistikku; toonitab, kui oluline on, et seda tehtaks kooskõlastatult, ning nõuab Euroopa Parlamendi tihedat kaasamist; nõuab, et komisjon peaks kinni selle meetme täitmisele seatud tähtajast ja esitaks eelarve täitmisele heakskiidu andmise eest vastutavale institutsioonile 2014. aasta maiks aruande meetme tulemuste kohta ning lisaks aruandele asjakohased seadusandlikud ettepanekud;
42. palub komisjonil mitte unustada vajadust säilitada tasakaal riskide ja saadava kasu vahel, eriti mis puudutab ühelt poolt vajadust hallata huvide konflikte ja teiselt poolt eesmärki saada parimat teadusala nõu; märgib ühtlasi murega, et arvukate eetikanormide, -koodide ja -suuniste vastuvõtmine ei taga huvide konfliktide puudumist; märgib, et see eeldab pigem lihtsate ja kohaldatavate standardite rakendamist ning korrapärast ja mõjusat eel- ja järelkontrolli nende üle ja selgeid karistusi aususe ning läbipaistvuse kultuuri raames;
43. võtab teadmiseks, et kontrollikoda selgitas välja ka mitu olulist puudust seoses töösuhte lõppemise järgsete probleemidega (nn pöördukse juhtumid ja siseinfo kasutamine); toonitab, et see küsimus ei puuduta ainult ameteid; märgib, et arvestades selle küsimuse mõju komisjoni mainele ja liidu kodanike usaldusele, peab komisjon käsitlema neid probleeme viivitamata nii ametite kui ka kõigi liidu institutsioonide tasandil võetavate meetmete abil;
44. väljendab heameelt Euroopa Ombudsmani otsuse üle korraldada omaalgatuslik uurimine seoses mitme komisjonis hiljuti teada antud nn pöördukse laadi huvide konflikti juhtumiga; kordab ombudsmani antud hoiatust, et kuigi huvide konfliktide mõjus haldamine on hea valitsemistava ning usaldusväärse eetilise käitumise oluline osa, ei viita kõik juhtimise ja eetikaga seotud probleemid tingimata huvide konfliktile, mis tähendab seda, et huvide konflikte tuleb vaadata rangelt piiritletuna ning liidu institutsioonides tuleb edendada huvide konfliktide alast koolitust ja ennetusstrateegiaid;
45. väljendab muret asjaolu pärast, et ükski valitud neljast ametist ei hallanud huvide konflikte kontrollikoja analüüsi ajal täielikult rahuldavalt;
46. on arvamusel, et kontrollikoja eriaruande nr 15/2012 peamine lisaväärtus seisneb ametites huvide konfliktide haldamise ja vältimise valdkonnas saavutatud edusammude korrapärases järelevalves; väljendab heameelt asjaolu üle, et kontrollikoja auditi ning 2010. ja 2011. aasta eelarve täitmisele heakskiidu andmise raames teostatud Euroopa Parlamendi kontrolli- ja heakskiitmise menetluse tulemusel on asjaomased ametid juba teinud olulisi parandusi;
47. kutsub kontrollikoda üles jätkama järelevalvet meetmete üle, mida ametid on kontrollikoja soovitude täitmiseks võtnud, laiendama oma auditit muudele ametitele ja esitama oma tähelepanekud lähitulevikus selleteemalises eriaruandes; nõuab tungivalt, et ametid annaksid eelarve täitmisele heakskiidu andmise eest vastutavale institutsioonile jätkuvalt aru selles valdkonnas tehtud edusammudest;

48. rõhutab liidu ametite vahelise kooskõlastamise ja teabevahetuse ning heade tavade vahetuse tähtsust; toonitab, et asutuste võrgustikul on oluline roll nii ametite omavahelises kui ka ametite ning komisjoni, kontrollikoja ja Euroopa Parlamendi vahelistes suhetes teavitamise ja teabevahetuse valdkonnas;
49. juhib tähelepanu sellele, kui oluline on välja selgitada, millised ametid ja tegevusvaldkonnad on kõige suuremas huvide konflikti ohus; väljendab sellega seoses heameelt liidu institutsioonides lobitööd tegevate rühmade läbipaistvusregistri läbivaatamise üle ja nõuab tungivalt, et komisjon ja ametid rakendaksid sellest läbivaatamisest tulenevaid meetmeid seoses võimalike huvide konfliktidega;
50. rõhutab, et ulatuslik läbipaistvus on huvide konflikti ohu leevendamiseks väga oluline; palub kõigil ametitel avaldada oma veebisaitidel haldusnõukogu liikmete, juhtivtöötajate ning väliste ja ametisiseste ekspertide nimekirjad koos nende huvide deklaratsioonide ja elulugudega; teeb ühtlasi ettepaneku avaldada korrapäraselt haldusnõukogude koosolekute protokollid;
51. märgib, et tulenevalt praegu ellu viidavast kokkuhoiupoliitikast, avaliku halduse aparadi vähendamisest ja selle ülesannete andmisest erasektorile kasvab huvide konflikti oht oluliselt; nõuab liidu avaliku teenistuse tugevdamist;
52. toetab kontrollikoja soovitusi, milles kutsutakse kõiki liidu institutsioone ja deentraliseeritud ametid üles analüüsima, kas eriaruande nr 15/2012 soovitusel oleksid ka nende puhul asjakohased ja kohaldatavad;

VI osa – Kontrollikoja eriaruanne nr 16/2012: „Ühtse pindalatoetuse kava kui üleminekusüsteemi mõjususe uute liikmesriikide põllumajandusettevõtjate toetamisel”

53. kiidab heaks kontrollikoja eriaruande ühtse pindalatoetuse kava kui üleminekusüsteemi mõjususe kohta uute liikmesriikide põllumajandusettevõtjate toetamisel ning toetab selle soovitusi;
54. on veendunud, et edaspidi peaksid sissetulekutoetust saama aktiivsed põllumajandustootjad, kes tegelevad põllumajandusliku tegevusega; on eelkõige veendunud, et ühtse pindalatoetuse kava raames antava sissetulekutoetuse saajate hulgast tuleks välja jätta avaliku sektori asutused, kes haldavad riigile kuuluvat maad ega ole põllumajandustootmisega muul viisil seotud; märgib, et ühise põllumajanduspoliitika uuendamisel peaksid liikmesriigid tagama, et toetust makstakse üksnes aktiivsetele põllumajandustootjatele ja et sellest põhimõttest erandeid ei tehta; on arvamusel, et komisjon peaks hoolt kandma selle eest, et kõik liikmesriigid täidaksid eeskirju, tagamaks näiteks, et toetuse saajate hulgast väljajätmine toimub kõigis liikmesriikides samadel alustel;
55. rõhutab, et maa toetuskõlblikkus tuleb selgelt määratleda ning et see peaks piirduma maatükkidega, mille puhul heade põllumajandus- ja keskkonnatingimuste standardid nõuavad põllumajanduslikku tegevust; märgib, et ühise põllumajanduspoliitika uuendamisel tuleks selgelt määratleda maa toetuskõlblikkus, et jätta välja selline maa, mis ei aita suurendada põllumajanduse tootlikkust või maa keskkonnaväärtust säilitada; on lisaks veendunud, et toetusi tuleks maksta üksnes sellise maa puhul, kus toimub selgesti määratletud ja korrapärane tegevus;
56. toetab kontrollikoja soovitusi ja komisjoni ettepanekut viia toetuste jagunemine paremini tasakaalu selliste meetmete abil nagu otsetoetuste järkjärguline vähendamine ja neile piirmäära kehtestamine ning riiklike ülemmäärade piirkondlik jaotamine;
57. palub komisjonil analüüsida, mil määral mõjutavad otsetoetuste mõjusust ja tõhusust negatiivselt struktuurilised puudused ja maa hind; on veendunud, et analüüsitulemuste põhjal peaks komisjon võtma täiendavaid meetmeid sektori ümberstruktureerimiseks ja selle konkurentsivõime suurendamiseks;
58. kutsub liikmesriike üles ettevalmistuste käigus toetusõigustel põhineva süsteemi juurutamiseks komisjoniga nõu pidama; on eelkõige veendunud, et liikmesriigid saaksid komisjoni abi kasutada riiklikele ametiasutustele ja põllumajandustootjatele esitatavate põhinõuete väljaselgitamisel;
59. peab kahetsusväärseks asjaolu, et uus ühine põllumajanduspoliitika ja eriti selle otsetoetuste samm ei sisalda konkreetseid eesmärke, sihte või eeldatavaid tulemusi; märgib, et see tähendab, et liidu eelarve mahukaim osa makstakse välja ilma selgeid eesmärke seadmata ja tulemusi ette nägemata;

VII osa – Kontrollikoja eriaruanne nr 17/2012: „Euroopa Arengufondi panus jätkusuutliku teedevõrgu arendamisse Sahara-taguses Aafrikas”

60. peab kiiduväärseks asjaolu, et mitmes külastatud partnerriigis on tehniline koostöö aidanud kaasa ka maanteetranspordi sektori strateegiate koostamisele ning on parendanud teedehoiduse järelevalvet, et koolitused on olnud hästi korraldatud ja mõjusad ning tehnilised uuringud mitmes valdkonnas on andnud kasulikku teavet poliitiliste otsuste tegemiseks;
61. peab kahetsusväärseks, et üldiselt ei ole komisjoni toetus selliste poliitikareformide heakskiitmise ja rakendamise edendamisel, mida on vaja Sahara-taguse Aafrika teedevõrgu jätkusuutlikkust takistavate tegurite kõrvaldamiseks, olnud täiel määral edukas;
62. märgib, et partnerriikide tegevus ei ole piisav, et tagada maanteede infrastruktuuri jätkusuutlikkus ning et teed on erineval määral enneaegselt kahjustatud; tunnistab, et enamik partnerriike on teinud teedehoiduses märkimisväärseid edusamme, kuid see on ebapiisav ning teehoidust tehakse sageli hilja või puudulikult; märgib veel, et enamik partnerriike ei ole teinud piisavalt edusamme sõidukite ülekoormuse vähendamisel, mis avaldab olulist mõju teede eeldatavale kasutuseale ja hoolduskuludele;
63. on seisukohal, et kui teede hooldusteenus ostetakse sisse erasektorilt, peaks teedehoidus eelistatavalt lähtuma kohalikust tasandist, millega toetatakse väikeettevõtjaid ja kohalikke kogukondi ning tagatakse kvalifitseeritud töötajate ühiskasutamise võimaluste loomine;
64. kutsub komisjoni üles seadma oma rahalisele toetusele kohustuslikud tingimused ning reageerima asjakohaselt, kui partnerriigid tingimusi ei täida; julgustab komisjoni kasutama täiel määral poliitilist dialoogi; märgib, et see dialoog on olnud äärmiselt oluline teatud valdkondade edendamisel, eriti mis puudutab institutsioonilist raamistikku ja teedehoiduse rahastamist; arvab, et rahastatud projektid võib heaks kiita vaid siis, kui teedehoiduseks vajalikud seadmed on eelnevalt olemas või on nende kättesaadavus vajaduse korral tagatud;
65. toetab kontrollikoja soovitusi, mille kohaselt peaks komisjon suunama Euroopa Arengufondi toetuse maanteesektorile seal, kus selle mõju on kõige suurem; selleks tuleb i) suunata ressursid nende partnerriikide maanteesektorisse, kus kohaldatakse asjakohast valdkondlikku poliitikat, ii) suunata Euroopa Arengufondi vahendeid riikidesse, kus Euroopa Arengufond on varem rahastanud maanteede infrastruktuuri olulisi investeeringuid, ning iii) suurendada Euroopa Arengufondi vahendite võimendavat mõju, kombineerides neid toetusi laenudega ning edendades erasektori osalemist teedevõrgu uuendamise ja laiendamise rahastamisel;
66. toetab täielikult kontrollikoja soovitusi, mille kohaselt peaks komisjon määrama kindlaks selged, mõõdetavad ja tähtajalised ametlikud tingimused, mis vastavad poliitikareformi peamistele vajadustele seoses teedehoiduse ja sõidukite

ülekoormusega, ning tegema tingimuste täitmise korrapäraseid struktureeritud analüüse, hindama korrapäraselt teedesektorit ning teostama projektide järelhindamisi;

67. palub komisjonil esitada kuue kuu jooksul aruande selle kohta, kuidas maanteede infrastruktuuri käsitleva komisjoni poliitika kujundamisel võetakse arvesse keskkonnakaitse ja liiklusohutuse edendamist; märgib sellega seoses, et Sahara-taguses Aafrikas kasutatakse teedevõrku igasuguseks transiiditegevuseks, mis hõlmab ühtaegu aeglast ja kiiret liiklust, sealhulgas näiteks jalgsi kõndivaid koolilapsi, ning seepärast on ohutusküsimused äärmiselt tähtsad; soovib teavet ka selle kohta, kuidas on liidu rahastatavad projektid koordineeritud muude rahastajate ja organisatsioonidega, mitte ainult teedeehituse valdkonnas, vaid ka kavandamist ja hooldustöid puudutavates küsimustes;
68. soovib komisjonil võtta rangeid, proportsionaalseid ja õigeaegseid meetmeid, kui riigi valitsuse tegevus nimetatud probleemide lahendamisel ja soovitude järgimisel ei ole piisav, muu hulgas kaaluda Euroopa Arengufondi toetuse peatamist või tühistamist kas individuaalsete programmide või kogu maanteesektori puhul tervikuna;
69. toetab kontrollikoja ettepanekut, mille kohaselt peaks komisjon püüdma tagada, et valitsuse osalus kavandatud tegevuses on usaldusväärne, pöörama rohkem tähelepanu sõidukite ülekoormuse algpõhjustele ning toetama partnerriike usaldusväärse majandusanalüüsi tegemisel, et otsustada, milline on optimaalne tasakaal teedevõrgu hoolduse ja laiendamise vahel, võttes arvesse kõiki asjakohaseid majanduslikke, sotsiaalseid, keskkonna-, finants-, tehnilisi ja tegevuskriteeriume;

VIII osa – Kontrollikoja eriaruanne nr 18/2012: „Euroopa Liidu poolt Kosovole õigusriigi valdkonnas antud abi”

70. peab kiiduväärseks kontrollikoja eriaruandes Euroopa Liidu poolt Kosovole õigusriigi valdkonnas antud abi kohta esitatud tähelepanekuid ja soovitusi;
71. märgib, et liit annab Kosovole õigusriigi arendamiseks suurt abi, mis teeb Kosovost suurima liidu abi saaja elaniku kohta maailmas;
72. peab kiiduväärseks kontrollikoja tähelepanekuid, mille kohaselt on liidu abi aidanud kaasa edusammudele Kosovo tolli suutlikkuse suurendamise vallas, kuid märgib murelikult, et veel tuleb teha märkimisväärsed edusamme organiseeritud kuritegevusega võitlemiseks, Kosovo politsei suutlikkuse parandamiseks ja korruptsiooni likvideerimiseks; kutsub seetõttu Kosovo ametivõime üles jätkama liidu ühinemiseelse abi investeerimist programmidesse ja projektidesse, mille eesmärk on tugevdada kohtureformi ning võitlust korruptsiooni vastu ja õigusriigi kindlustamist;
73. märgib murega ära liidu piiratud võimalused, eeskätt seoses kooskõlastamisega ning komisjoni ja Euroopa Liidu õigusriigimissiooni Kosovos (EULEX) rolliga suutlikkuse suurendamise meetmete hindamise ja võrdlusanalüüsi osas;
74. peab kahetsusväärseks, et EULEXi mõjusust ja tõhusust on pärssinud ressursside piiratus, mis tuleneb piiratud tegevussuutlikkusest, mille põhjustasid raskused pädevate ja oskustöötajate värbamisel eeskätt liikmesriikidest; nõuab seepärast tungivalt, et komisjon ja liikmesriigid tegeleksid personaliprobleemiga ja looksid asjakohased stiimulid kõrgelt kvalifitseeritud kandidaatide julgustamiseks ja ligimeelitamiseks;
75. kutsub komisjoni ja liikmesriike üles vaatama läbi EULEXi lähetuste kestust käsitlevaid eeskirju; arvab, et pikema kestusega lähetused võiksid olla lisastiimul kvalifitseeritud töötajate ligimeelitamiseks ning suurendada järelevalve-, juhendamise- ja nõustamismeetmete mõjusust;
76. tunnistab, et liidu poolt Kosovole antud abi väheses tulemuslikkuses ja tõhususes võib osalt olla süüdi Kosovo ametiasutuste poliitiline sekkumine, samuti läbipaistvuse ja poliitilise tahte puudumine, vähene finantssuutlikkus ja kodanikuühiskonna piiratud mõju;
77. tunnistab Kosovos õigusriigi põhimõtete kehtestamises geograafilist erinevust, mis eelkõige on tingitud Prištinas asuvate Kosovo ametivõimude kontrolli puudumisest riigi põhjaosa üle; nõuab tungivalt, et komisjon võtaks Põhja-Kosovo eriprobleeme abi kavandamisel arvesse;
78. tunnistab, et liidu abi tõhusust ja mõjusust tuleb suurendada, ning nõuab seepärast, et jõupingutusi, mis tehakse liidu kohaloleku lihtsustamiseks riigis, tõhustataks liidu institutsioonide ja Kosovo ametiasutuste vahelise parema kooskõlastatuse ja integreerituse abil;
79. peab kiiduväärseks lepingut, mille Kosovo ja Serbia allkirjastasid 19. aprillil 2013, et

normaliseerida kahe riigi vahelisi suhteid; nõuab tungivalt, et mõlemad pooled jätkaksid sama edasiviiva suunaga, mille eesmärk on seda lepingut rakendada ning saavutada suhete nähtav ja jätkusuutlik paranemine;

80. jagab kontrollikoja arvamust, et liidu ühise seisukoha puudumine Kosovo tunnustamise küsimuses seab ohtu liiduga ühinemise olulise stiimuli; viitab sellega seoses Euroopa Parlamendi 18. aprilli 2013. aasta resolutsioonile Kosovo integreerumise kohta Euroopaga¹, milles soovitatakse viiel liikmesriigil, kes ei ole veel Kosovot tunnustanud, seda teha, ning kutsub neid üles tegema kõik võimaliku, et soodustada oma kodanike ja Kosovo kodanike majanduslikke, sotsiaalseid ja poliitilisi sidemeid;
81. jagab kontrollikoja seisukohta, et komisjoni ja Euroopa välisteenistuse kasutatavad stiimulid ja tingimuslikkus on Kosovos õigusriigi arendamise propageerimisel osutunud väheedukaks; kutsub seepärast komisjoni, Euroopa välisteenistust ja liikmesriike üles tagama, et nende poliitiline dialoog Kosovoga, eeskätt õigusriigi tugevdamise küsimuses, oleks seotud stiimulite ja esmatähtsate tingimustega;

¹ Vastuvõetud tekstid, P7_TA(2013)0187.

IX osa – Kontrollikoja eriaruanne nr 20/2012: „Kas olmejäätmete käitlemise taristute projektide rahastamine struktuurifondidest aitab liikmesriikidel mõjusalt ELi jäätmepoliitika eesmärgi saavutada?”

82. väljendab heameelt kontrollikoja eriaruande „Kas olmejäätmete käitlemise taristute projektide rahastamine struktuurifondidest aitab liikmesriikidel mõjusalt ELi jäätmepoliitika eesmärgi saavutada?” üle ja toetab selle soovitusi;
83. toonitab asjaolu, et kontrollikoja auditileiud näitasid, et liidult olmejäätmete käitlemise taristutele Euroopa Regionaalarengu Fondi ja Ühtekuuluvusfondi kaudu rahalist toetust saanud projektide tulemused varieerusid ja oli ka kehvi tulemusi, nimelt:
- seitsmest auditeeritud mehhaanilisest bioloogilise töötlemise jaamast ainult üks aitas kaasa olmejäätmete prügilasse jõudmise vältimisele, ühe mehhaanilise bioloogilise töötlemise jaama tulemused varieerusid ning neli jaama ei vähendanud prügilatesse ladestatavate jäätmete hulka ja üks jaam ei töötanud,
 - seitsmest auditeeritud komposteerimisjaamast neljas jäi toodetava komposti kogus kavandatud eesmärgist väiksemaks,
 - kaheksas valimisse kuulunud piirkonnas moodustas puuduliku töötlemise tõttu biolagunevate jäätmete hulk ladestatud jäätmetest 31–55%,
 - kaheksast valimisse kuulunud piirkonnast mitte üheski ei mõõtnud vastutavad ametiasutused teavituskampaaniate edukust ning neile ei olnud seatud mõõdetavaid eesmärgi;
84. märgib murelikult, et kontrollikoja leiud seavad kahtluse alla komisjoni tulemuslikkuse avalike rahaliste vahendite haldamisel, ja kutsub komisjoni üles teatama eelarve täitmisele heakskiidu andmise eest vastutavale institutsioonile olukorra põhjuseid ning selgitama, milliseid meetmeid ta võtab ja/või on kavandanud sarnaste läbikukkumiste vältimiseks;
85. tuletab komisjonile meelde, et ta peaks keskenduma mitte ainult liidu kulude seaduslikkusele ja korrektsusele, vaid seadma põhieesmärgiks ka tulemuslikkuse; kiidab sellega seoses kontrollikoja audititööd, eeskätt eriaruandeid, milles keskendutakse liidu kulude tõhususele ja tulemuslikkusele;
86. on veendunud, et liidu rahaline toetus tuleks siduda liidu jäätmepoliitika eesmärkide saavutamisele; kutsub liikmesriike üles looma usaldusväärseid jäätmekäitluse andmebaase, mille abil jälgida nii liidu jäätmekäitluspoliitika eesmärkide saavutamist kui ka toetada sellekohast aruandlust komisjonile; kutsub komisjoni üles hindama liikmesriikidelt saadud teabe usaldusväärsust;
87. ergutab komisjoni nõudma „saastaja maksab” põhimõtte puhul, et liikmesriigid kohaldaksid vähendatud kaasrahastamismäärasid, kui majapidamiste makstud jäätmekäitlustasud ei kata tegevuskulusid ning suurt osa olmejäätmete käitlemise amortisatsioonikuludest, ning kohaldama suurprojektide heakskiitmisel seda põhimõtet

ka ise;

88. rõhutab lahuskogumise rakendamise (sh biolagunevad jäätmed) olulisust selleks, et jäätmekäitlustaristute tulemuslikkus oleks võimalikult suur ning et teha edusamme liidu jäätmekäitluspoliitika eesmärkide saavutamisel; ergutab liikmesriike võtma kasutusele majanduse vahendeid, millega edendada jäätmete tekke vältimist ning ringlussevõttu, eelkõige kohaldades jäätmete kõrvaldamise maksu, tekitatud jäätmete kogusest sõltuvaid makse ning muid kodumajapidamiste makstud jäätmekäitlustasude soodustusi;
89. palub liikmesriikidel keskenduda jäätmekäitlustaristutele, mis töötlevad eelnevalt tekkekohas eraldi kogutud jäätmeid, ning tagada, et prügilatesse ladestatavad olmejäätmed oleksid eelnevalt töödeldud; rõhutab, et prügilatel peaks olema piisav rahaline tagatis, et katta sulgemise ja järelhooldusega seotud kulud vähemalt 30 aasta pikkusel perioodil, ning et tagatis tuleks arvutada asjakohase meetoodika alusel;
90. kutsub liikmesriike üles suurendama üldsuse teadlikkust jäätmekäitluskavadest ja nendes kavades osalemist, edendades eelkõige jäätmete lahuskogumist nende tekkekohas kodumajapidamistes, ning mõõtma korrapäraselt teadlikkuse parandamise kampaaniate ja koolitusstrateegiate abil saavutatud tulemusi;

X osa – Kontrollikoja eriaruanne nr 21/2012: „Ühtekuuluvuspoliitika vahenditest rahastatud energiatõhususe investeringute kulutasuvus”

91. rõhutab energiatõhususe tähtsust, arvestades fossiilkütuste nappust ja süsinikdioksiidi heitmete põhjustatud kahju keskkonnale; toetab seetõttu igati energiatõhususe kaasamist strateegia „Euroopa 2020” tegevuskavva;
92. tervitab kontrollikoja eriaruannet „Ühtekuuluvuspoliitika vahenditest rahastatud energiatõhususe investeringute kulutasuvus” kui hiljutist tulemusauditi näidet;
93. märgib, et audit viidi läbi Tšehhi Vabariigis, Itaalias ja Leedus – riikides, mis olid programmitöö perioodil 2007–2013 saanud Ühtekuuluvusfondist ja Euroopa Regionaalarengu Fondist absoluutarvudes kõige suurema osa energiatõhususe parandamiseks eraldatud vahenditest ning olid aastaks 2009 projektidele eraldanud ka kõige suuremad summad; märgib, et audit hõlmas nelja rakenduskava ning 24 avaliku sektori hoone energiatõhususe projektist koosneva valimi hindamist; märgib, et energiatõhususe eraldised nendest kavadest moodustasid ligikaudu 28% vahenditest, mis ajavahemikul 2000–2013 energiatõhususele eraldatakse;
94. toonitab finantsmääruses sätestatud säästlikkuse, tõhususe ja tulemuslikkuse põhimõtteid; nõustub kontrollikojaga, et koostöös liikmesriikidega toimuva eelarve täitmise kontekstis peaksid kulutasuvuse kaalutlused avaliku sektori rahastamisotsuste juures olema üheks peamiseks määravaks teguriks;
95. nõustub sellega, et investeringute aluseks peaks olema põhjalik vajaduste hindamine; on veendunud, et liidu tasandi prioriteete tuleks kajastada ka riiklikes, piirkondlikes ja kohalikes energiatõhususe tegevuskavades;
96. toetab mõtet, et liidu finantsabi rakendamine peaks põhinema tulemusnäitajatel, nagu säästetud energiaühiku maksumus, rakenduskavas kavandatud ja saavutatud tasuvusaeg ning saavutatud energiasääst; tulemusnäitajaid tuleks pidevalt jälgida; toetab mõtet, et tulemusnäitajad peaksid andma võimaluse liikmesriike teataval määral omavahel võrrelda, kasutades ka ühtlustatud mõõtmisühikuid ja metoodikat;
97. tunnustab kontrollikoja soovi võtta kasutusele riigi tasandil ning energiatarbimise eri sektorites säästetava energia ühiku saavutamiseks vajalikud standardsed investeerimiskulud; võtab teadmiseks komisjoni kartuse, et kulud on riigiti seadmete erinevate hindade ja juba saavutatud kokkuhoiu eri tasemete tõttu väga erinevad; peab vajalikuks seda ideed edasi uurida;
98. on arvamusel, et projektide ülemäära pikad tasuvusajad – keskmiselt 50 aastat ja mõnel juhul kuni 150 aastat – on vastuvõetamatud ning vastuolus säästlikkuse, tõhususe ja tulemuslikkuse põhimõtetega;
99. võtab teadmiseks komisjoni seisukoha, et avaliku sektori hoonetesse tehtavate investeringute puhul on tähtis järgida integreeritud lähenemisviisi ning mitte tegeleda üksnes energiatõhususe parandamisega, vaid pigem käsitada selliseid täiustusi osana

üldisest renoveerimisest, mille tulemusel parandatakse konkreetse hoone üldist seisukorda;

100. rõhutab, et terviklik energiatõhususe poliitika töötati lõpuni välja alles pärast programmitöö perioodi 2007–2013 kavade koostamist, läbirääkimisi ja heakskiitmist;
101. toetab lisaks eespool pakutud tulemusnäitajatele, mis on vajalikud energiatõhususe investeeringute kulutõhususe mõõtmiseks, komisjoni ettepanekuid võtta raamistikus kasutusele energia- ja kliimamuutuste investeerimisprioriteetide ühised väljundinäitajad¹ ja valdkondlikud eeskirjad järgmiseks programmitöö perioodiks (2014–2020); on arvamusel, et sellised meetmed tugevdavad kulutasuvuse põhimõtet ühtekuuluvuspoliitika integreeritud lähenemisviisi kontekstis;
102. toonitab, et parlament omistab sellele teemale suurt tähtsust, nagu on dokumenteeritud uue Euroopa energiastrateegia 2011–2020 väljatöötamist käsitlevas resolutsioonis (2. november 2010)² ja energiatõhususe tegevuskava läbivaatamist käsitlevas resolutsioonis (15. detsember 2010)³;
103. peab väga tähtsaks Euroopa Parlamendi ja nõukogu 25. oktoobri 2012. aasta energiatõhususe direktiivi⁴, mille sätted jõustuvad 5. juunil 2014;
104. pooldab energiaauditeid kui asjakohast vahendit energiasäästu saavutamiseks (eelkõige hoonetes ja tööstuses); märgib, et avaliku sektori energiaauditid ei ole kohustuslikud ja neid on teinud ainult mõned liikmesriigid; kutsub komisjoni üles esitama ettepanekuid, et muuta kohustuslikud energiaauditid avalikus sektoris projekti liidu eelarvest kaasrahastamise eeltingimuseks;
105. toonitab, et energiasäästu eesmärgi kohta soovitude tegemisel peaksid energiaaudiitorid kohaldama kulutasuvuse põhimõtet;
106. nõuab, et liikmesriigid tagaksid projektide valikukriteeriumide läbipaistvuse ja kooskõlastaksid need energiatõhususe nõuetega; rõhutab, et äärmiselt tähtsad on avalikud hanked, eriti e-hanked, mis tagavad projektide valikukriteeriumide läbipaistvuse ja projektide kulutasuvuse;

¹ COM(2013)0256, 22. aprill 2013.

² ELT C 99 E, 3.4.2012, lk 64.

³ ELT C 169 E, 15.6.2012, lk 66.

⁴ ELT L 315, 14.11.2012, lk 1.

XI osa – Kontrollikoja eriaruanne nr 22/2012: „Kas Euroopa Integratsioonifond ja Euroopa Pagulasfond aitavad mõjusalt kaasa kolmandate riikide kodanike integreerimisele?”

107. rõhutab, kui tähtis on tagada rändevoogude ning pagulaste ja ümberasustatud isikute vastuvõtmise tõhus haldamine; toetab kolmandate riikide kodanike õiglast kohtlemist ning nende sotsiaalset, ühiskondlikku ja kultuurilist integreerimist;
108. võtab teadmiseks kontrollikoja eriaruande „Kas Euroopa Integratsioonifond ja Euroopa Pagulasfond aitavad mõjusalt kaasa kolmandate riikide kodanike integreerimisele?” ja selle soovitused;
109. on mures suure hulga puudujääkide pärast, mis kontrollikoda auditi käigus tuvastas, eelkõige järgmiste puudujääkide pärast:
- õigusaktid võeti vastu liiga hilja, komisjon esitas liiga hilja rakenduseeskirjad ja põhisuunised;
 - fondide mõjusust ei saanud mõõta, sest liikmesriigid ei olnud loonud tõhusaid järelevalve- ja hindamissüsteeme programmide edust teavitamiseks;
 - auditeeritud liikmesriigid ei seadnud oma iga-aastastes programmides nõuetekohaseid eesmärgesid või näitajaid ja see takistas asjakohaselt hindamast fondide panust integratsiooni;
 - püsivad puudused ja tegematajätmissed seoses sertifitseerimis- ja auditeerimisasutustega; puudusi esines liikmesriikide juhtimis- ja kontrollisüsteemide heakskiitmisel komisjoni poolt;
 - fondide mõjusust on pärssinud programmi SOLID (üldprogramm „Solidaarsus ja rändevoogude juhtimine aastatel 2007–2013”) ülesehitus, sest see on killustatud ja ebapiisavalt kooskõlastatud teiste ELi fondidega;
 - Euroopa Pagulasfondi ja Euroopa Integratsioonifondi loomisel ei ole arvesse võetud struktuurifondidega saadud kogemusi;
 - komisjoni vahearuanne, mille aluseks on liikmesriikide aruanded, esitati hilinemisega ja programmide kvantitatiivsed tulemused piirdusid vaid igas liikmesriigis rahastatud projektide arvuga ning aruanne põhines kavadel, mitte tegelikul rakendamisel; aruandes ei viidata kulutatud summadele;
 - kolme ametkonda hõlmav pikk kontrolliahel, mis on liigne halduskoormus, arvestades fondide mahtu;
110. tervitab komisjoni ettepanekut võtta vastu Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus, millega luuakse Varjupaiga- ja Rändefond¹, ning ettepanekut võtta vastu Euroopa

¹ COM(2011)0751, 15. november 2011.

Parlamendi ja nõukogu määrus, millega kehtestatakse Varjupaiga- ja Rändefondi ning politseikoostöö, kuritegevuse tõkestamise ja piiriülese, raske ja organiseeritud kuritegevuse vastu võitlemise rahastamisvahendi suhtes kohaldatavad üldsätted¹;

111. peab tervitatavaks asjaolu, et komisjon on võtnud kuulda mitut kontrollikoja soovitusi ja lisanud vastavad sätted oma uutesse Varjupaiga- ja Rändefondi käsitlevatesse ettepanekutesse, ning kutsub nõukogu üles neid sätteid toetama;
112. tervitab komisjoni ettepanekut kohustuslike ühiste näitajate kehtestamise kohta alates ajavahemiku 2014–2020 uue programmi algusest ning selget viidet näitajate andmete säilitamise ja edastamise arvutipõhisele süsteemile;
113. peab väga tähtsaks, et liikmesriikidel oleks võimalik koguda andmeid kogu programmitöö perioodil;
114. ergutab liikmesriike kehtestama riiklikul tasandil vastavad oma näitajad ja riiklike programmide sihtväärtused ning esitama oma hindamisaruanded õigeaks ajaks;
115. palub komisjonil võtta 31. oktoobriks 2012 esitatavate riiklike hindamisaruannete põhjal järeelmeetmeid;
116. märgib murelikult, et kontrollikoja 2007.–2013. aasta auditis tuvastati, et teatavates liikmesriikides ei konsulteerita partneritega piisavalt; tunneb muret, et partnerluse puudumist täheldati eriti seoses ESFi asutustega ning see põhjustas kattuvusi ja võimaliku sünergia kasutamata jätmist;
117. tervitab selles kontekstis aastate 2014–2020 ettepaneku tugevdatud sätteid, kus partnerlus hõlmab pädevaid piirkondlikke, kohalikke, linna- ja muid avalikke asutusi;
118. väljendab heameelt järelevalvekomisjonide loomise üle „riiklike programmide rakendamise toetamiseks”; soovib kasutada võimalikult palju ära kogemust, mis saadi sama mehhanismi kasutamisel struktuurifondide puhul;
119. märgib murelikult, et aastapõhise programmitöö süsteem kujutab endast liigset halduskoormust nii liikmesriikide kui ka komisjoni jaoks; tervitab uut ettepanekut, millega asendatakse aastapõhised programmid riiklike programmidega, mis kestavad 1. jaanuarist 2014 kuni 31. detsembrini 2020;
120. toetab komisjoni ettepanekut luua liikmesriikidest ja komisjonist koosnev järelevalve- ja hindamisvõrgustik, et hõlbustada heade järelevalve- ja hindamistavade vahetamist;
121. väljendab rahulolu sertifitseerimisasutuse kaotamise üle ja on veendunud, et kahetasandiline struktuur (vastutav asutus, auditeerimisasutus) saavutab suurema tõhususe ja kontrollide lihtsustamise;
122. nõuab, et komisjon arutaks liikmesriikidega uue fondi rakendamise suuniseid ja võtaks need võimalikult kiiresti vastu, võttes nõuetekohaselt arvesse uue fondi vastuvõtmise ajakava;

¹ COM(2011)0752, 15. november 2011.

123. rõhutab etteteatamata kohapealsete kontrollide tähtsust;
124. on veendunud, et liikmesriike ei tohiks vabastada nende kohustustest, ja on seetõttu seisukohal, et komisjoni ettepanek kuni 100% maksmise kohta erakorralise abi vajaduse korral tuleks asendada väljendiga „üle 90%“;
125. toetab komisjoni ettepanekut riiklike programmide regulaarse toetamise kohta kuni 75% ulatuses; on veendumusel, et asjakohaselt ja rangelt tuleks määratleda „nõuetekohaselt põhjendatud juhtumid“, mille puhul luuakse võimalus anda liidu eelarvest 90%-list toetust;
126. on veendunud, et lisaks 4% esialgsele eelmaksele kogu programmitöö perioodiks tuleks lisada 2,5% iga-aastane eelrahastamine, et vähendada likviidsusprobleeme;
127. märgib, et Varjupaiga- ja Rändefondi ning ESFi poliitilistes prioriteetides on kattuvusi, eelkõige seoses kolmandate riikide kodanike integreerimisega, ja tervitab komisjoni kavatsust võtta „arvesse ka vastastikust täiendavust erimääruste alusel rakendatud meetmete ja teiste asjaomaste ühenduse poliitikavaldkondade, vahendite ja algatuste raames rakendatud meetmete vahel”¹;
128. on siiski veendunud, et oleks asjakohane ja kooskõlas subsidiaarsuse põhimõttega anda seda soovivatele liikmesriikidele võimalus näha oma programmides ette kahe kõnealuse fondi sünergia ja vastastikuse täiendavuse tase ja ulatus; kutsub sellega seoses komisjoni üles võtma asjakohaselt arvesse ja kasutama kahe fondi vahelise sünergia suurendamise võimalust liikmesriikidega sõlmitavates partnerluslepingutes;
129. palub komisjonil ergutada liikmesriike esitama üksikasjalikumad teavet liidu fondide sidususe ja vastastikuse täiendavuse kohta;
130. kiidab edukat tööd Euroopa struktuuri- ja investeerimisfondidega ühise IT-süsteemi tagamisel;

¹ COM(2011)0752, artikli 50 lõige 6.

XII osa – Kontrollikoja eriaruanne nr 23/2012: „Kas ELi struktuurimeetmed on edukalt toetanud mahajäetud tööstus- ja militaaralade taaselustamist?”

131. rõhutab militaar- ja tööstusalade taaselustamise olulist rolli esimese sammuna piirkonna atraktiivsuse suurendamise suunas, sest see on eelduseks töökohti loovatele majandustegevustele, avalike ruumide loomisele jne;
132. võtab teadmiseks kontrollikoja eriaruande „Kas ELi struktuurimeetmed on edukalt toetanud mahajäetud tööstus- ja militaaralade taaselustamist?” ja selle soovitusel;
133. väljendab heameelt selle üle, et kõikidel projektidel oli teatavaid põhiomadusi, mis avaldasid nende jätkusuutlikkusele positiivset mõju ning et 22st lõpetatud projektist 18 saavutas täielikult oma füüsilistele väljunditele seatud eesmärgid ning neli projekti saavutas 90–100% oodatud füüsilistest väljunditest;
134. toonitab, et prioriteetsena tuleks käsitleda ümberehitusprojekte, mis loovad võimalusi majandustegevuseks, näiteks töökohade loomiseks, ning usub, et liidu kulutuste keskmes peaks olema lõppkasutuse kontseptsioon; toonitab, et mahajäetud tööstusalasid tuleks taaselustada, ning et rohealade kasutamist tuleks näha viimase võimalusena ainult äärmise majandusliku vajaduse korral;
135. rõhutab vajadust usaldusväärsete andmete järele tõhususe ja tulemuste hindamise tagamiseks ning kutsub komisjoni üles astuma samme selliste andmete kogumiseks (loetelu, saastatuse tase jne); kutsub liikmesriike koostama mahajäetud tööstusalade loetelusid ja koondama andmeid kõigi selliste alade seisukorra kohta (saastatuse tase), mis võimaldaks määrata liidu rahastamise prioriteete;
136. kutsub komisjoni ja liikmesriike üles kohaldama kõigis toetuslepingutes tagasimakseklauslit; usub, et tagasimakseklausel peaks võtma arvesse pikaajalisuse/olelustersükli põhimõtet ning et korduvhindamine peaks arvestama 15-aastast perioodi, mil taaselustamisprojekt peaks küpsema ja tooma tulu;
137. peab kahetsusväärseks, et kuigi ametiasutused on teadlikud põhimõttest „saastaja maksab”, ei ole saastaja kandnud ühelgi auditeeritud juhtumil kõiki saastatusest puhastamise kulusid; tunnistab, et põhimõtte „saastaja maksab” rakendamine on keeruline ülesanne; kutsub liikmesriike siiski võtma meetmeid selleks, et ületada saastaja kindlakstegemisel esinevad raskused, ja nõuab tungivalt, et komisjon nõuaks liidu rahastamise tingimusena põhimõtte „saastaja maksab” rakendamist;
138. tervitab komisjoni ettepanekut võtta vastu mullakaitse raamdirektiiv (COM(2006)0232), mis sisaldab mitmeid kontrollikoja poolt kindlaks tehtud ja kontrollikoja soovitusel nimetatud probleeme käsitlevaid sätteid, ning palub tungivalt, et nõukogu toetaks komisjoni ettepanekut;

XIII osa – Kontrollikoja eriaruanne nr 24/2012: „Euroopa Liidu solidaarsusfondi abi seoses 2009. aasta Abruzzo maavärinaga: tegevuse asjakohasus ja maksumus”

139. tunneb vaatamata enam kui aasta pikkusele hilinemisele heameelt kontrollikoja eriaruande nr 24/2012¹ üle; märgib, et selle aruandega annab liidu institutsioon lõpuks parlamendile ja liidu maksumaksjatele vastused mõnele küsimusele seoses liidu vahendite kasutamisega Abruzzo piirkonnas pärast 2009. aasta maavärinat;
140. tunnustab kontrollikoda Euroopa Liidu Solidaarsusfondi (ELSF) määruse (nõukogu määrus (EÜ) nr 2012/2002²) kaitsmise eest seoses peavarju liigiga, mida saab selle määruse kohaselt anda;
141. nõustub täielikult kontrollikoja väitega, et „ligikaudu 30% (144 miljonit eurot) ELSFi toetusest eraldati meetmetele, mis olid ELSFi määruse kohaselt abikõlblikud. CASE-projekt (akronüüm itaaliakeelsest väljendist „*Complessi Antisismici Sostenibili Ecocompatibili*” ehk seismitõrjend ja keskkonda säästev majutus) seevastu vastas küll tegelikele vajadustele, kuid ei olnud kooskõlas ELSFi määruse sätetega. Põhjuseks oli asjaolu, et selle käigus ehitati ajutiste elamute asemel alalised hooned. CASE-projektile kulus 70% toetusest – 350 miljonit eurot. CASE-projekti rakendamiseks valitud strateegia oli suunatud 15 000 maavärinast mõjutatud inimese majutusvajaduste katmisele, kuid ei täitnud õigeaegselt ning piisava suutlikkusega elanikkonna tegelikke vajadusi. CASE-majad olid tavalistest majadest palju kallimad³; märgib, et seda selgitati erakorraliste tingimustega;
142. märgib, et prefekt Gabrielli 3. aprilli 2012. aasta dekreet 1462 kinnitab kontrollikoja hinnangut, kuna dekreedis, millega antakse üle L’Aquila linna CASE-projekti kinnisvara, määratletakse CASE artiklis 1 kui „alaliseks kasutamiseks ette nähtud majutusüksused⁴”;
143. võtab teadmiseks komisjoni poolt 2012. aasta auditoriandis tuvastatud eeskirjade eiramise juhtumid; peab kahetsusväärseks, et komisjoni esialgne auditoriaruanne on konfidentsiaalne, mis tähendab, et liidu kodanikel ei ole juurdepääsu teabele selle kohta, kuidas nende maksuraha on kasutatud; märgib, et aruande lõpliku itaaliakeelse versiooni võib avaldada tavaliste isikuandmete kaitse eeskirjade kohaselt;
144. kutsub komisjoni üles selgitama, miks i) komisjon on vaatamata L’Aquila prokuröri üleskutsetele alustada uurimist alati keeldunud uurimast, kas liidu vahendeid maksti kuritegelike organisatsioonidega seotud ettevõtjatele või mitte; ii) kuigi komisjoni teavitati tõsiasjast, et CASE-projekti maksumusega võib olla probleeme, ei teinud komisjon selles küsimuses järelkontrolli;

¹ Euroopa Kontrollikoja presidendi Victor Caldera kiri, 10. detsember 2010 – CPT11656EN01-10PP-OR.doc.

² EÜT L 311, 14.11.2002, lk 3.

³ Euroopa Kontrollikoja pressiteade ECA/13/05.

⁴ Art. I. I moduli abitativi destinati ad una durevole utilizzazione di cui all'articolo 2 del decreto legge 28 aprile 2009, n. 39, convertito con modificazione alla legge 24 giugno 2009, 11.77, identificati dalle corrispondenti unita immobiliari riepilogate nell'allegato n. 1, che costituisce parte integrante e sostanziale del presente decreto, sono assegnati in proprietà a titolo gratuito al Comune di L'Aquila. Komisjon on seisukohal, et „alaline” ei ole „durabile” õige tõlge. Õige oleks „püsiv”.

145. märgib, et rohkem kui 42% CASE-majadest ehitati liidu maksumaksjate raha eest;
146. peab kahetsusväärseks, et parlament ootab ikka veel Euroopa Pettustevastaselt Ametilt (OLAF) teavet selle kohta, kas eeskirjade eiramise juhtumeid avastati ja kas oli vaja võtta järelmeetmeid;
147. väljendab muret tõsiasja pärast, et Itaalia politsei on võtnud vahi alla kaheksa isikut, keda kahtlustatakse Abruzzo piirkonnas ja L'Aquila linnas teostatavate ülesehitustööde ehituslubadega manipuleerimises; palub komisjonil olukorra arengut jälgida ja anda parlamendile selle kohta (sh kriminaalmenetluste kohta) aru;
148. väljendab heameelt ELSFi määruse läbivaatamist käsitlevate arutelude üle, milles arvestatakse Abruzzo maavärinast saadud kogemusi;

XIV osa – Kontrollikoja eriaruanne nr 25/2012: „Kas Euroopa Sotsiaalfondi poolt eakamate töötajate toetamiseks tehtud kulutuste mõjusust kontrollitakse asjakohaste vahenditega?”

149. tervitab kontrollikoja eriaruannet „Kas Euroopa Sotsiaalfondi poolt eakamate töötajate toetamiseks tehtud kulutuste mõjusust kontrollitakse asjakohaste vahenditega?” ning esitab selle soovitusetega seoses järgmised märkused;
150. peab kiiduväärseks tõsiasja, et kontrollikoja tõstatatud teatavaid küsimusi, sealhulgas tugevamat rõhuasetust tulemuslikkusele, on käsitletud komisjoni poolt uueks programmitöö perioodiks 2014–2020 kavandatavates määrustes, ning julgustab liikmesriike komisjoni võetud suunda toetama;
151. rõhutab asjaolu, et kuigi veamäära vähendamine on ülimalt tähtis, kahjustab see mõnikord programmi või projekti üldist tulemuslikkust; märgib, et parema tulemuslikkuse soodustamise asemel suurema tähelepanu pööramine korrektsusele ja seaduslikkusele viib Euroopa Sotsiaalfondi vähem uuendusliku kasutamiseni;
152. märgib, et tugevam rõhuasetus tulemuslikkusele ja tulemustele ei tähenda liikmesriikide valmisolekut panustada tulemusreservi, mis ei ole praeguse majandusliku ebakindluse ajal sobilik lahendus;
153. kutsub liikmesriike üles ehitama oma rakenduskavad üles viisil, mis võimaldab Euroopa Sotsiaalfondi (ESF) tulemuslikkuse mõõtmist, eeskätt nägema ette kvantifitseeritud tegevuseesmärgid ja näitajad, et mõõta väljundeid, tulemusi ja konkreetset mõju, kehtestama vahe-eesmärgid ning seadma sihtväärtused tähtsuse järjekorda ning koondama rakenduskava tulemustega seotud ja spetsiifilised mõjueesmärgid projekti tasemel, mis võimaldab maksed tulemuslikkusega siduda;
154. kutsub liikmesriike üles ehitama oma järelevalve- ja hindamissüsteemid üles nii, et kõigi kehtestatud sihtväärtuste saavutamist oleks võimalik mõõta õigeaegsel ja arusaadaval viisil ning sobiva ajavahemiku tagant, mis võimaldaks parandusmeetmete võtmist ja järelduste tegemist tulevaste otsuste tarvis, ning tagama asjakohaste ja kontrollitavate andmete õigeaegne laekumine, pidev hindamistegevus ning tööhõive netomõju mõõtmine selliste ESFi meetmete puhul, mille eesmärk on tööhõive suurendamine;
155. kutsub komisjoni üles edendama neid soovitusi rakenduskavade üle läbirääkimiste pidamisel; kutsub komisjoni üles tagama asjakohased andmed ESFi kasutatud vahendite ja saavutatud tulemuste kohta, et tagada järjepidevate ja usaldusväärsete andmete esitamine liikmesriikide poolt, sh avaldades ühised näitajad, mille liikmesriigid oma rakenduskavadesse peavad lülitama; kutsub komisjoni üles analüüsima juhtimis- ja kontrollisüsteemide hindamisel põhjalikult tulemuslikkust puudutavaid küsimusi;

XV osa – Kontrollikoja eriaruanne nr 1/2013: „Kas ELi toetus toiduainetetööstusele on olnud mõjus ja tõhus põllumajandustoodete lisandväärtuse suurendamisel?”

156. võtab teadmiseks kontrollikoja eriaruande „Kas ELi toetus toiduainetetööstusele on olnud mõjus ja tõhus põllumajandustoodete lisandväärtuse suurendamisel?” ja selle soovitusel;
157. peab murettekitavaks, et kontrollikoda tuvastas auditi käigus palju puudujääke, eelkõige et meetme kavandamise viisi tõttu on liikmesriikidel keeruline vältida riske ja tagada toetamiseks valitud projektide mõjususe ja tõhususe, samuti et kehtiv järelevalve- ja hindamiskord ei aita koguda teavet lisandväärtuse ega põllumajanduse konkurentsivõimele avalduva mõju kohta; märgib, et selle tulemusena puudub rahuldav alus järelevalveks, hindamiseks ja aruandluseks;
158. peab kahetsusväärseks, et eeskirjade miinimumini vähendamise ja lihtsustamise tagajärjeks on meede, mille lisandväärtus on väga küsitav; nimelt ei täpsustata õigusaktides seda, milline on kavandatav lisandväärtus, ega ka seda, kes peaks sellest kasu saama;
159. on arvamusel, et praegu on paindlikkust liiga palju, sest meede ei ole enam sihipärane, sellest on saanud üldine toetus, ning esineb oht, et meede võib muutuda toiduaineid töötlevate ettevõtete abirahaks;
160. märgib murelikult, et kontrollikoja poolt auditeeritud 24 projektist ainult kuus olid selgelt mõjusad lisandväärtuse suurendamisel ja et need liigitati „suure lisandväärtusega” projektideks, kusjuures 12 projekti hindas kontrollikoda keskmiseks ja ülejäänud kuus projekti suurendasid põllumajandustoodete lisandväärtust vähe või üldse mitte;
161. on seisukohal, et liikmesriigid peaksid oma maaelu arengukavades selgelt määratlema, kus ja milleks on vajalik avaliku sektori sekkumine, et suurendada põllumajandustoodete lisandväärtust ja põllumajanduse konkurentsivõimet; leiab, et maaelu arengukavades tuleks nende vajaduste täitmiseks seada konkreetset ja mõõdetavad eesmärgid; nõuab, et komisjon kiidaks heaks ainult need maaelu arengukavad, milles esitatakse terviklikud ja põhjendatud strateegiad ning selgitatakse, kuidas toiduainetetööstusele eraldatud rahaline toetus parandab ka põllumajanduse konkurentsivõimet;
162. kutsub liikmesriike üles määratlema ja kohaldama kriteeriume, mis tagavad, et valitakse kõige mõjusamad ja jätkusuutlikumad projektid, mille abil täita liikmesriikide erieesmärgid; palub komisjonil tagada, et neid kriteeriume kohaldatakse õigesti ja järjepidevalt, ning pooldab komisjoni ettepanekut järgmiseks programmitöö perioodiks, et kõikide meetmete toimingute jaoks määrataks kindlaks valikukriteeriumid;
163. kordab oma veendumust, et komisjon ja liikmesriigid peaksid edendama parimate tavade kohaldamist tühimõju vähendamiseks ja tegevuse ümberpaigutamise riski vältimiseks; kutsub liikmesriike üles võtma arvesse tühimõju ja tegevuse ümberpaigutamise riski nii maaelu arengukavasid koostades kui ka projekte valides ning

suunama toetuse projektidele, mille puhul on selge vajadus avaliku sektori toetuse järele ja mis loovad lisandväärtust; nõuab, et komisjon teavitaks eelarve täitmisele heakskiidu andmise eest vastutavat institutsiooni liikmesriikidega tühimõju ja tegevuse ümberpaigutamise riski vähendamist hõlmavate parimate tavade vahetamise vallas tehtud edusammudest;

164. toetab kontrollikoja soovitusi, et komisjon peaks parandama uuel programmitöö perioodil ühist seire- ja hindamisraamistikku nii, et selle abil saaks kasulikke teavet rahastatud meetmete ja projektide tulemuste kohta olemasolevate hindamismenetluste tõhustamise kaudu; leiab, et praegune pikkade vahehindamisaruannete meetodika on osutunud ebasobivaks;
165. tervitab komisjoni ettepanekuid seire- ja hindamissüsteemi kohta perioodiks 2014–2020, millega asendatakse vahehindamise nõue iga-aastaste täiendatud rakendamisaruannetega (2017. ja 2019. aastal), milles hinnatakse edusamme kava eesmärkide saavutamisel, ning toetab ka sätet, mille kohaselt peaksid liikmesriigid tegema programmitöö perioodil hindamiskava alusel hindamisi; tuletab komisjonile meelde, et üksikasjalike andmete kogumine meetme tasandil on hädavajalik, et ühise seire- ja hindamisraamistiku abil oleks võimalik esitada üksikasju meetmete edukuse kohta;

XVI osa – Kontrollikoja eriaruanne nr 2/2013: „Kas komisjon on taganud teadustegevuse seitsmenda raamprogrammi tõhusa rakendamise?”

Lihtsustamine

166. nõustub kontrollikoja üldhinnanguga, et komisjon on osalemiseeskirju mitmeti lihtsustanud, muutes seitsmenda raamprogrammi osalemiseeskirjades mitut haldus- ja finantsalast aspekti, mis vähendab toetusesaajate halduskoormust ja lihtsustab nende juurdepääsu programmile; leiab siiski, et ajavahemikke võiks veelgi lühendada parema siseteabe ja parimate tavade jagamise abil peadirektoraatide vahel ning tõhusate uute IT-vahendite õigeaegse loomisega;
167. toetab kindlamääraliste väljamaksete suuremat kasutamist otseste ja kaudsete kulude puhul, sealhulgas keskmiste personalikulude arvestamist; rõhutab samas vajadust järjepidevate jõupingutuste järele hüvitamistavade ühtlustamise nimel;
168. väljendab muret edutute katsete pärast kehtestada sertifitseerimismehhanism kuluarvestusmetoodikate heakskiitmiseks, et anda toetusesaajatele nende metoodikate kohta kinnitust; leiab, et kaudsete kulude arvestamiseks kindlasummaliste maksete laiaulatuslik rakendamine „Horisont 2020” raames aitab veelgi kaasa võimalike finantsväärtegade ennetamisele ja veamäärade vähendamisele, olles seega kasulik väikestele ja keskmise suurusega ettevõtjatele (VKEd) ja muutes ELi 12 uuest liikmesriigist pärit võimalike toetusesaajate osalemise lihtsamaks;
169. nõustub kontrollikojaga selles, et komisjon on loonud tõhusad tehingute sõlmimise osakonna IT-vahendid, mis on märkimisväärselt parandanud suhtlust toetusesaajatega, vähendanud mõlema poole halduskoormust ja aidanud ära hoida rahastamise võimaliku dubleerimise ohtu; väljendab siiski muret, et lahendamata on veel üks suur probleem, nimelt haldustoe IT-vahendite optimeerimine, mis vähendab halduskoormust ja kindlustab tõhusa seose eri peadirektoraatide kasutatavate moodulite vahel; kiidab ühise haldustoe IT-vahendi (SYGMA) ja ühise elektroonilise tööprotsesside haldamise vahendi (Compass) kallal tehtud tööd, millega on varakult algust tehtud ja mis peaks tagama vahendite kättesaadavuse „Horisont 2020” raames;

Finantskontroll

170. rõhutab vajadust leida õige tasakaal halduskoormuse vähendamise ja tõhusa finantskontrolli vahel; märgib, et teadusuuringute valdkonna eripära tõttu tuleks ergutada riskide suhtes tolerantsemat ja rohkem teadusel põhinevat lähenemisviisi, et saavutada teaduses tipptase ja projektide parem mõju; leiab, et selline lähenemisviis võimaldab komisjonil säilitada usalduse ja kontrolli tasakaalu;
171. julgustab komisjoni järgima kontrollikoja soovitusi keskenduda eelkontrollide puhul kõrgema riskiga toetusesaajatele, võttes seejuures kasutusele toetusesaaja riskiprofiili, mis põhineb järelekontrollidel ja tulemuslikkusel;

Tõhusus ja tulemuslikkus

172. peab tähtsaks asetada rohkem rõhku tulemuslikkusele, mis on hädavajalik, et tagada Euroopas kvaliteetsed teadusuuringud, alahindamata seejuures haldus- ja finantstavade ning -menetluste optimeerimist, mis on mõõdapääsmatu seitsmenda raamprogrammi tõhusaks rakendamiseks; väljendab arvamust, et Euroopa teadusruumi väljakujundamine on põhielement liidu pikaajalise majandusliku jõukuse ja konkurentsivõime saavutamiseks ning et see on seotud seitsmenda raamprogrammi jaoks kehtestatud eesmärkide ja oodatavate tulemustega; tervitab sellega seoses tulemusnäitajate kasutuselevõttu „Horisont 2020” raames, kus nendega mõõdetakse programmi rakendamise väljundit, tulemusi ja konkreetset mõju, pidades samas silmas programmi eesmärke;
173. ergutab suunama teadusuuringute väljundi sellistesse algatustesse, mis toovad materiaalselt kasu kodanike igapäevaellu, näiteks nendesse, mis edendavad arukate linnade kontseptsiooni ja väldivad teadusuuringute alustamist lihtsalt teadusuuringute endi pärast; on veendunud, et võimalik tehnoloogilise ja tööstusliku baasi innovatsiooni ja arengu valdkond on julgeolek ja kaitse; innustab seetõttu edendama jätkuvalt selle valdkonna teadustegevust, et kasutada ära kahesuguse kasutusega tehnoloogia ja oskusteabe tsiviilsektorisse edastamise võimalusi, et tegeleda paremini sotsiaalprobleemidega;
174. võtab teadmiseks, et teadusuuringute väljundi ja toote eduka turule jõudmise vahel on püsiv lõhe, ning innustab komisjoni edendama veelgi teadusuuringute, innovatsiooni ja turu seost, et suurendada liidu majanduse suhtelist konkurentsivõimet maailmas;
175. märgib, et liit peaks tegema kindlaks oma konkurentsieelise teadusuuringute kõige paljulubavamates uutes valdkondades ja töötama selle nimel, et julgustada noori teadlasi Euroopas välja arendama maailmatasemel teadusuuringuid; leiab, et innovatsiooni ühtse ja tervikliku määratluse kasutuselevõtmine lihtsustaks taotlusprotsessi ja suurendaks programmi atraktiivsust toetusesaajate ja eelkõige piiratud haldussuutlikkusega VKEde jaoks;

Uued vahendid

176. tervitab seitsmenda raamprogrammi avaliku ja erasektori partnerluste riskikapitali vahendite uute vormide – ühised tehnoloogiaalgatused (ÜTAd) ja riskijagamisrahastu (RSFF) – rakendamist ning nende vahenditega saavutatud tulemusi pikaajaliste tööstusinvesteeringute rahastamise tagamisel ja teadustegevuse erainvesteeringute soodustamisel;
177. võtab teadmiseks, et mõned ÜTAd on olnud eriti edukad VKEde kaasamisel oma projektidesse ja VKEdele on läinud keskmiselt 21% kõigist ÜTAd antud rahastamisvahenditest; märgib, et ÜTAd toimimist kahjustas liiga keeruline õigusraamistik ja ühiste teenuste rakendamise keeld, mille tulemusena tegeles keskmiselt 52% nende töötajatest haldusülesannetega;

178. on arvamisel, et komisjoni ettevaatlikum lähenemisviis RSFFi rakendamise esimestel aastatel oli mõistlik ja kooskõlas Euroopa majandustingimustega; soovib siiski kehtestada ühemõttelise nõude, et vahendit kasutataks tõhusalt suurema riskiga teadusprojektide puhul, mida muidu kommerts pangad ei toetaks, aga mis võivad tuua kaasa suuri läbimurdeid innovatsiooni valdkonnas; on arvamisel, et samm õiges suunas tehti riskijagamisvahendi (RSI) loomisega, mis täiendab olemasolevat RSFFi ja tagab seega teaduspõhiste VKEde osalemise;

Sünergia

179. märgib, et vaja on täiendavaid jõupingutusi, et komisjonil oleks võimalik tulemuslikult tuvastada eri tavad projektide elluviimisel ning tagada, et komisjoni eri peadirektoraadid kohtlevad kõiki toetusesaajaid ja muid rakendusüksusi järjepideval ja ühtsel viisil, et vähendada nende halduskoormust; märgib vajadust tagada, et olemasolevad teadusuuringute päringute talitus ja teadustegevuse selgituskomitee täidaksid esialgu kavandatud ühise arvelduskoja ülesandeid;
180. mõõnab seitsmenda raamprogrammi ja struktuurifondide vahelise sünergia suurendamise keerukust; on seisukohal, et komisjon võiks tõhustada suhtlust liikmesriikidega, esitades teatavad head tavad, et tagada struktuurifondide tõhus kasutamine ning lihtsustada sünergia lähenemisviisi baasosa (projekti ettevalmistamine, suutlikkuse suurendamine) ja edasist tegevust (täiemahuline tutvustamistegevus, turule toomine); leiab seetõttu, et teadusuuringute ja innovatsiooni piirkondlikku mõõdet oleks võimalik tugevdada, ergutades innovatsiooni, teadusuuringuid ja haridust (nn teadmiste kolmnurk) ning tipptasemel asutuste ja piirkondlike klastrite loomist, laiendades seeläbi seitsmenda raamprogrammi geograafilist ulatust, et projektid jagataks kõigi liikmesriikide seas tõhusalt ja tulemuslikult; tunnistab vajadust teadusuuringute infrastruktuuridele struktuurifondidest eraldatud vahendite parema koordineerimise järele ning teadustegevuse edasise rahastamise järele raamprogrammide alusel;

XVII osa – Kontrollikoja eriaruanne nr 3/2013: „Kas Marco Polo programmid on olnud liikluse maanteedelt ümbersuunamisel mõjusad?”

181. tunnustab kontrollikoja eriaruannet „Kas Marco Polo programmid on olnud liikluse maanteedelt ümbersuunamisel mõjusad?” ning toetab selles esitatud soovitusi;
182. on seisukohal, et Marco Polo programmide eesmärgid suunata liiklus maanteedelt ümber keskkonnahoidlikumatele transpordiliikidele on endiselt põhjendatud ning moodustavad liidu transpordipoliitika põhiaspekti, millega Euroopa Parlament täiel määral nõustub;
183. on seisukohal, et ideed, mille tulemusena programm loodi, on endiselt innovaatilised ja nende abil võib luua tõhusad ja säästvad kaubaveeteenused; arvab siiski, et tegevuslikus plaanis polnud kasutatud vahend ja meetodika programmitõhususe seisukohalt piisavad;
184. on seisukohal, et tulemusi on vaja vaadelda ka turuolukorra muudatuste ja majanduskriisiga seotud probleemide taustal; usub siiski, et majanduslangus ei saa olla programmi ebatõhususe vabandus; nõuab seepärast, et komisjon teeks (käimasolevate) Marco Polo programmide tulemustest järeldused, järgiks parimaid tavasid, kuid õpiks tulevase programmitöö nimel ka kavandamis- ja rakendamisviigadest;
185. märgib, et programmitöö perioodiks 2014–2020 ei ole tehtud ühtegi ettepanekut Marco Polo III sihtotstarbelise rahastamise määruse kohta ning et kaubaveeteenuste toetamise üldine raamistik on lisatud üleeuroopalist transpordivõrku (TEN-T) ja Euroopa ühendamise rahastut käsitlevatesse komisjoni ettepanekutesse juba 2011. aastal;
186. märgib, et komisjon on hiljuti esitanud ettepaneku siseveetranspordi sektorit käsitleva uue reformitud programmi NAIADES II¹ kohta;
187. tuletab meelde, et komisjoni valge raamatu „Euroopa ühtse transpordipiirkonna tegevuskava – Konkurentsivõimelise ja ressursitõhusa transpordisüsteemi suunas” eesmärk infrastruktuuri valdkonnas on luua 2030. aastaks täielikult toimiv ja koostalitlusvõimeline kogu liitu hõlmav mitmeliigiline TEN-T põhivõrk, ning et samuti püütakse optimeerida mitmeliigiliste logistikasüsteemide toimimist, sealhulgas ressursitõhusamate transpordiliikide laialdasema kasutamise abil;
188. rõhutab, et oma 15. detsembri 2011. aasta resolutsioonis Euroopa ühtse transpordipiirkonna tegevuskava ning konkurentsivõimelise ja ressursitõhusa transpordisüsteemi kohta² nõudis Euroopa Parlament, et tagataks „Marco Polo programmi jätkumine pärast 2013. aastat, et kasutada ära laevanduse potentsiaal”, kuid juhtis ka tähelepanu vajadusele programmi lihtsustada ja parandada;
189. märgib, et uut õigusraamistikku³ käsitlevate kolmepoolsete kohtumiste käigus nõustusid

¹ COM(2013)0623, 10. september 2013.

² ELT C 168 E, 14.6.2013, lk 72.

³ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. detsembri 2013 määrus (EL) nr 1315/2013 üleeuroopalise transpordivõrgu arendamist käsitlevate liidu suuniste kohta ja millega tunnistatakse kehtetuks otsus nr 661/2010/EL (ELT L 348, 20.12.2013, lk 1).

Euroopa Parlament ja nõukogu muutma kaubaveod Euroopa ühendamise rahastu jaoks toetuskõlblikuks ning et uue üleeuroopalise transpordivõrguga seoses on lepitud kokku selges viites säästvatele kaubaveoteenustele, pöörates erilist tähelepanu meremagistraalidele (artikkel 38);

190. jagab komisjoni arvamust, et Marco Polo panus eri transpordiliikide osakaalu muutumisse saabki olla vaid tagasihoidlik, sest ka eraldatud vahendid olid piiratud;
191. on seisukohal, et transpordiliikide jaotuse muutumist ei saa põhjendada vaid Marco Polo programmidega, vaid tuleb võtta arvesse ka muid meetmeid; on seisukohal, et tulevaste programmide eeldatavaid tulemusi tuleks kaaluda eraldatud finantsvahenditega ja sihiks võetud sektori mahuga;
192. on seisukohal, et vaatamata kättesaadavate ressursside piiratusele võeti Marco Polo programmid vastu, pidades silmas ka võimalikku ülekanduvat mõju ja eeskaju, millega võiksid kaasneda esialgu ettenähtust laiemad mõjud;
193. jagab kontrollikoja seisukohta, et programmide paremaks juhtimiseks ja määratlemiseks oleks tulnud kasutada ära riikide kogemustest lähtuvaid parimaid tavasid;
194. rõhutab siiski, et mitte kõiki riikide kogemusi ei saa laiendada liidu tasandile, sest liidu transpordisektor toimib keerukamas ja mitmeliigilises keskkonnas; märgib, et sellel on suured piirangud (koostalitlusvõime, erisugused siseriiklikud eeskirjad, eri ulatuses konkurentsile avatud sektorid), mis vajavad muid lisameetmeid kui finantstoetus (regulatiivsed meetmed, poliitiline tahe, asjakohane rakendamine ja jõustamine);
195. tuletab sellega seoses meelde oma Euroopa ühtset transpordipiirkonda käsitlevat 15. detsembri 2011. aasta resolutsiooni, milles osutatakse, et ümbersuunamise eesmärke ei ole võimalik saavutada seadusega, vaid üksnes toimiva infrastruktuuri, oluliste eeliste ja tugevate külgede ning stiimulite kasutamise abil;
196. arvab, et mitmeliigilise transpordiga tegelevate osalejate (toetusesaajate peamine sihtmärk) väike arv võib olla üks konkursile esitatud projektide vähesuse põhjus; usub, et see võib olla üldjuhul üheliigilise transpordiga tegelevatele transpordiettevõtjatele omase käitumise tulemus; kutsub komisjoni üles suurendama selliste üheliigilise transpordiga tegelevate ettevõtjate osalemist, kes võiksid samuti edasistest algatustest kasu saada; võtab siiski teadmiseks kontrollikoja märkuse programmi keerukuse kohta, millele on osutanud toetusesaajad, kes võisid vähendada võimalike teiste huvitatute osalemissoovi;
197. on seisukohal, et ka puudulikult kohandatud õigusraamistik ning programmidega seonduva asjakohase teabe ja kommunikatsiooni puudumine on asjaolud, mida tuleb programmide nõrku külgi analüüsides arvesse võtta; palub komisjonil otsida lahendusi, et täiendada ja laiendada võimalikke toetusesaajate hulka, vähendades keerukust ja halduskoormust ning parandades edasiste meetmetega seonduvat kommunikatsiooni;
198. tuletab meelde Marco Polo programmi eripära – tegemist on tulemuspõhise programmiga, kus ELi toetuse jaotamine sõltub tulemustest; märgib, et see ainulaadne joon, mis ELi vahendite haldamise seisukohalt on kasulik, on koos sektorit

- iseloomustava keerukuse ja majanduslangusega vähendanud programmi tõhusust;
199. rõhutab siiski, et komisjon oleks pidanud toetusesaajate tulemusi hinnates olema eriti tähelepanelik; märgib, et komisjon on tulemuste kontrollimise valdkonnas paremaks muutunud;
 200. rõhutab, et tulemuspõhistel programmidel peab olema tugev eesmärkide täitmise mõõtmiseks kasutatav meetodika; nõustub siinkohal Euroopa Kontrollikoja märkusega selle kohta, et tulemuslikkuse arvutamise meetodika peab olema ajakohastatud ja täpne;
 201. usub, et tugeva meetodika väljatöötamisest võib olla ka kasu teabe pakkumisel võimalikele kaubavedude ümbersuunamisest huvitatud ettevõtjatele, eeskätt VKEdele, kel puuduvad ressursid selliste vahendite arendamiseks;
 202. tuletab meelde, et Marco Polo projektid olid majanduskriisi suhtes eriti tundlikud ning selle tagajärjel oli programmi raames toetatavate projektide arv soovitud väiksem; märgib, et kuna Marco Polo on tulemustele suunatud programm, mõjutas transpordi vähenemine ka muudele liikidele suunatud kaubavedude tegelikku hulka;
 203. on seisukohal, et turuvajaduste piisav analüüs, mille nõrkusele kontrollikoda on osutanud, ei saa olla piisav, et tagada Marco Polo programmide suurem mõjus; nõuab tungivalt, et komisjon tagaks ümbersuunamist hõlmavate tulevaste programmide tarbeks süvitsiminevama analüüsi;
 204. on siiski seisukohal, et turunõudluse puudumist ei saa pidada poliitilise tegevuse takistuseks, sest üks ELi transpordipoliitika eesmärgi on püüda tegeleda transpordiliikide tasakaalustamata jaotusega ning luua stiimulid turu laienemiseks; palub komisjonil võtta arvesse suuremaid kaasnevaid riske, õppida ebaedukatest kogemustest ja kombineerida finantsstiimuleid võimaluse korral ka infrastruktuurile suunatud finantstoetusega – nagu kontrollikoda on märkinud – ning muude regulatiivsete meetmetega;
 205. on mures märkuse pärast, mille kontrollikoda tegi võimalike „tagurpidiste” ümbersuunamiste kui uute keskkonnaalaste õigusaktide (nt väävlit puudutavad eeskirjad) vastuvõtmise kaudse mõju kohta; palub komisjonil analüüsida võimalike tagurpidiste ümbersuunamiste suundumusi, leida lahendusi ja teha asjaomaste direktoraatidega tihedat koostööd, et tal oleks võimalik õigusakte koostades ja uusi finantstoetuse programme kavandades rakendada süsteemset käsitlusviisi;
 206. peab kahetsusväärseks, et idapoolsed liikmesriigid ei ole algusest peale olnud projektidesse kaasatud, ning toob esile stiimulite puudumise neis riikides, sest tavapäraselt eelistavad need riigid taotleda suurema kaasrahastamismäära ja väiksema halduskoormusega regionaalarengu fondi ja ühtekuuluvusfondi vahendeid; tunnustab siinkohal seadusandjate kokkulepet Euroopa ühendamise rahastu suhtes, sest ühtekuuluvuspoliitika sihtriikidel tekib võimalus taotleda kaubaveoteenuste ELi-poolset rahastamist samadel tingimustel, mis ühtekuuluvusvahendite puhul;

XVIII osa – Kontrollikoja eriaruanne nr 4/2013: „ELi ja Egiptuse valitsemistava alane koostöö”

207. tunnustab kontrollikoja eriaruannet „ELi ja Egiptuse valitsemistava alane koostöö” ning esitab alljärgnevalt oma märkused ja soovitused;
208. võtab teadmiseks, et riigi rahanduse juhtimise reformidega seoses on seatud sisse ELi, Prantsusmaa ja Rumeenia rahastatud 4 miljoni euro suurune toetusprogramm, mille abil võidelda korrupsiooni ja rahapesuga ning millega edendada kriminaaltulu jälitamist Egiptuses; märgib, et seda programmi hakati rakendama 2011. aasta juulis, et see toimib kuni 2014. aasta juulini ning et liidult kui peamiselt abiandjalt taotletakse selle pikendamist; märgib, et kokku sai põhjaliku koolituse 166 prokuröri, õiguskaitseasutuste töötajat ning rahapesu valdkonna töötajat; võtab teadmiseks, et 2012. aasta detsembris sai programm sõltumatus järelevalvearuandes positiivse hinnangu;
209. tõdeb, et ajavahemikul 2007–2013 sai Egiptus liidu toetust umbes 1 000 miljoni euro suuruses summas: 60% valdkondliku eelarvetoetuse kaudu Egiptuse valitsusele ja ülejäänud Egiptuse valitsusega kokkulepitud projektide kaudu; märgib, et eelarvetoetus on komisjoni jaoks peamine Egiptusele abi andmise mehhanism; teeb siiski järelduse, et Euroopa välisteenistus ja komisjon ei ole suutnud Egiptuse valitsemise parandamiseks antavat liidu toetust tulemuslikult juhtida ja kontrollida;
210. märgib, et Morsi valitsuse ajal sai kriminaaltulu jälitamine esmatähtsaks ning et see on toonud kaasa olulisi edusamme; võtab teadmiseks, et kriminaaltulu jälitamine nõuab kõrgetasemelisi rahvusvahelistele standarditele vastavaid õiguslaseid jõupingutusi, mis toob seega kaasa menetluste ja rahanduse juhtimise parandamise; võtab teadmiseks, et Egiptus on korrupsiooni tajumise tabelis endiselt madalal kohal, kuid jõupingutused ei ole olnud asjatud ning edusammud on nähtavad; märgib, et liidu abiga on hiljuti valminud tunnistajate kaitset käsitleva seaduse eelnõu ning nimetatud seadus koos kahe teise seadusega, mis puudutavad huvide konflikti ja dokumentidele juurdepääsu, on vastuvõtmiseks valmis;
211. EL ja Ameerika Ühendriikide rahvusvahelise arengu amet (USAID) on riigi rahanduse juhtimise valdkonna abiandjatest koordinaatorid Egiptuses; märgib, et EL koordineerib ka Egiptuse ja liikmesriikide vahelist koostööd kriminaaltulu jälitamise valdkonnas ning et ülemaailmselt on külmutatud 1,2 miljardi euro väärtuses varasid;
212. leiab, et programmide järelevalve valdkondliku eelarvetoetuse kaudu on oluline ning et sama oluline on nõuda Egiptuse ametiasutustega peetavas dialoogis rahvusvahelise riiklike kulutuste ja finantsaruandluse puhul järjepidevalt aruandluse ja läbipaistvuse parandamist; on arvamusel, et valdkondliku eelarvetoetuse programmide lõpetamise võimalus on selle eesmärgi aspektist kasulik ja vajalik vahend;

Järeldused

213. märgib, et see eriaruanne ELi ja Egiptuse valitsemistava alase koostöö kohta sisaldab

mitmeid olulisi tähelepanekuid ning on oluline, et kontrollikoda ei hinda vaid rahanduse juhtimise kvaliteeti, vaid vaatab läbi ka liidu programmidega saavutatud tulemused; kutsub seetõttu komisjoni üles saavutatud tulemusi korrapäraselt hindama;

214. märgib, et Euroopa Parlament peab investeerima rohkem oma poliitilisse kohustusse jälgida tähelepanelikult sedalaadi ja muude poliitikameetmete rakendamist;

XIX osa – Kontrollikoja eriaruanne nr 5/2013: „Kas ELi ühtekuuluvuspoliitika vahendeid on maanteedele kasutatud asjakohaselt?”

215. tervitab kontrollikoja järeldusi, mis kinnitavad liiklusohutuse märkimisväärset paranemist ja suremuskordaja olulist vähenemist (mõnel juhul kuni nulli surmajuhtumini); märgib, et lisaks on teede parandamine kaasa toonud sõiduaegade üldise vähenemise;
216. võtab teadmiseks kontrollikoja soovitusel, aktsepteerides samas mitmeid selgitusi, mida on andnud komisjon;
217. märgib, et kuigi maanteeprojektidele seati eesmärgid, ei saanud nende mõju majanduslikule arengule hinnata, kuna puudusid asjakohased näitajad; kutsus komisjoni ja liikmesriike üles selle küsimuse lahendamiseks kehtestama seoses uue programmiperioodiga usaldusväärse ja mõõdetava näitajate komplekti;
218. märgib, et auditeeritud liikmesriikide riigihankemenetlustes esineb siiski erinevusi; on seisukohal, et Euroopa riigihangete direktiivi tuleks kohaldada rangelt kõikides liikmesriikides, et saavutada kõrgeim tasuvuse ja tõhususe tase; leiab ka, et tulevikus peaks teeprojektide kaasrahastamine sõltuma liikmesriikide võetud meetmetest eesmärgiga tagada konkurents ehitusturgudel, keskendudes majanduslikult kõige soodsamaid pakkumusi väljavalivatele hankesüsteemidele ja vältides samas turgudele sisenemise tõkkeid;
219. kutsus komisjoni üles jätkama kõigi projektide kohta kehtiva investeerimisprojektide tasuvusanalüüsi ajakohastamist ja muutmist ning juhiste jagamist liiklusprognoside korraldamiseks;
220. palus komisjonil hõlbustada parimate tavade vahetamist liikmesriikide vahel seoses ühelt poolt usaldusväärsete liiklusprognoside kehtestamise ning teiselt poolt teedeehituse võimaliku majandusliku mõju arvutamisega;
221. on arvamusel, et teedeehituse kulud sõltuvad ka maapinna morfoloogiast, seismilisest ohust, keskkonna-, arheoloogia- ja kultuurialastest ning muudest piirangutest, samuti vajaminevate tehniliste objektide (näiteks sillad, tunnelid) arvust; leiab, et neid muutujaid tuleks kontrollikoja auditis nõuetekohaselt arvesse võtta;
222. palus komisjonil ja kontrollikojal esitada rohkem teavet võimaluse kohta kehtestada kogu liidus kehtiv teave ühikuhinna kohta inseneride jaoks, kes koostavad uute projektide jaoks hinnanguid, eesmärgiga aidata abisaajatel vähendada hankekulusid;

XX osa – Kontrollikoja eriaruanne nr 6/2013: „Kas liikmesriigid ja komisjon saavutasid maamajanduse mitmekesistamise meetmetega kulutustele vastavat tulu?”

Üldised tähelepanekud

223. väljendab muret selle pärast, et liidu rahastatavate programmide hea haldamine ning algatused on ohus, kui avaliku sektori kärped mõjutavad töötajate arvu asjaomastes asutustes;
224. tunneb muret, et liikmesriigid rakendavad meetmeid erineval viisil ning et kontrollikoja märkused on paljudel juhtudel neile suunatud;
225. juhib tähelepanu sellele, et rõhku tuleks panna selgetele vajadustele või konkreetsetele eesmärkidele ning abi osutamise võimele seda kõige rohkem vajavates valdkondades;
226. juhib tähelepanu vajadusele keskkonnahoidlikuma, õiglasema ja täielikult õiguspärase ühise põllumajanduspoliitika järele, mis esindaks avalikeks hüvedeks tehtavate riiklike kulutuste põhimõtet; usub, et vahendite sotsiaal-poliitilise kasutamise suurendamine maaelu arenguks annab tõuke majanduskasvule ja töökohtade loomisele maapiirkondades;
227. juhib tähelepanu sellele, et projektide asjakohase mitmekesistamise eesmärk peaks olema kohaliku infrastruktuuri ja kohalike põhiteenuste arendamine maapiirkondades, et ennetada rahvaarvu vähenemise suundumust; leiab, et projektide eesmärk peaks olema ka muuta maapiirkonnad noortele ligitõmbavamaks ning luua uusi korralikke ja hästi tasustatud töökohti;

Kontrollikoja lähenemisviis

228. võtab teadmiseks, et selles eriaruandes keskenduti mitmekesistamise eesmärgile kolmanda põhisuuna raames, ning leiab, et kasuks tuleks ka maapiirkondades elukvaliteedi parandamise ning majandustegevuse mitmekesistamise eesmärgi uurimine;
229. märgib, et auditeeritud meetmete eesmärk on avaldada suuremat mõju kui tööhõive ja sissetulek ning need on kavandatud maapiirkondade jätkusuutlikkusele kaasaaitamiseks;

Arenguperspektiivid

230. väljendab heameelt asjaolu üle, et komisjon tegi järgmiseks programmiperioodiks mitmeid parandusettepanekuid, mis peaksid käsitlema mitmeid kontrollikoja muret tegevaid punkte, eelkõige järgmist:
 - a. tugevam õigusraamistik täieliku strateegia kirjeldamise ja eelhindamisega,

- b. kolme meetme asemel üks meede, millega kaasneks parem keskendumine, selgemad abikõlblikkuse tingimused (koos juhistega) ja makse-eeskirjad ning lihtsustatud kulude kasutamine,
 - c. valikukriteeriumide parem määratlemine, mille kasutamine peaks olema kohustuslik,
 - d. parimate tavade vahetamine tühimõju ja tegevuse ümberpaigutamise vähendamise osas,
 - e. tulemusnäitajad kui maaelu arengukava hindamise osa,
 - f. ühine järelevalve- ja hindamisraamistik ühiselt määratletud tulemusnäitajate hindamiseks;
231. palub liikmesriikidel oma maaelu arengukavades selgelt välja tuua, kas riiklik sekkumine mittepõllumajanduslikule tegevusele suunatud investeringutesse aitab leevendada näiteks turutõrkeid, mis on seotud takistustega tööhõives ja majanduskasvus; usub, et seejärel peaksid liikmesriigid määrama konkreetsed ja mõõdetavad eesmärgid seoses asjaomaste vajadustega ning et komisjon peaks heaks kiitma vaid need maaelu arengukavad, milles on esitatud põhjendatud ja kõikehõlmav strateegia koos selge arutluskäiguga, kuidas poliitikameede aitab saavutada majanduskasvu tingimuste ja tööhõivevõimaluste loomise strateegilisi eesmärgi ning võidelda elanike arvu vähenemisega maapiirkondades;
232. palub liikmesriikidel kehtestada kriteeriumid, mis tagaksid liikmesriikide konkreetseid eesmärgi arvesse võttes kõige mõjusamate ja jätkusuutlikumate projektide väljavalmimise, ning neid kriteeriume järjekindlalt rakendada; leiab, et komisjon peaks tagama nende kriteeriumide nõuetekohase ja järjepideva rakendamise mis tahes ajal, mitte ainult eelarvepuudujäägi korral;
233. palub komisjonil ja liikmesriikidel vahetada ja edendada parimate tavade kasutuselevõtmist, millega vähendada tühimõju ja tegevuse ümberpaiknemise ohtu;
234. palub komisjonil julgustada liikmesriike järgima tava, mille kohaselt on investeerimiskulud abikõlblikud alles toetuse heakskiitmise kuupäevast alates;
235. palub komisjonil tagada, et liikmesriikidel oleksid mõjusad süsteemid kulutuste põhjendatuse kontrollimiseks;
236. kutsub komisjoni ja liikmesriike üles suurendama oma jõupingutusi selle nimel, et halduskoormus väheneks ja maksed tehtaks mõistliku aja jooksul;
237. palub komisjonil ja liikmesriikidel tagada tulevaseks programmitöö perioodiks 2014–2020 asjakohase ja usaldusväärse teabe laekumise, mis hõlbustaks meetmete haldamist ja järelevalvet ning näitaks, mil määral aitab eraldatud toetus saavutada liidu üldisi prioriteete; leiab, et töökohtade loomise eesmärgid peaksid olema realistlikud ja loodud töökohtade arvu tuleks täpselt jälgida; leiab, et meetmeid tuleks paremini hallata kogu

programmitöö perioodi vältel ja ennekõike siis, kui ilmneb, et seatud eesmäärke ei saavutata;

XXI osa – Kontrollikoja eriaruanne nr 7/2013: „Kas Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fond on andnud koondatud töötajate tööturule naasmiseks ELi lisaväärtust?”

238. toonitab, et peab lisaks seaduslikkuse ja regulaarsuse kontrollile tähtsaks tulemusauditeid, ning tervitab seega kontrollikoja eriaruannet, milles sätestatakse tulemuste positiivsed ja negatiivsed aspektid, esitades sel viisil tasakaalustatud üldseisukoha;
239. mõistab ometi, et tulemusi saab hinnata ainult siis, kui eesmärgid ja näitajad on välja valitud alusmääruses; palub seetõttu, et komisjon võtaks uute seadusandlike ettepanekute ettevalmistamisel arvesse parlamendi arvamust tulemusauditite kohta;
240. peab kiiduväärseks asjaolu, et enamikku globaliseerumise ja kriisi tõttu massiliste koondamiste tagajärjel töö kaotanuid ja Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi (EGF) meetmetest kasu saanud töötajaid toetati individuaalsete ja hästi kooskõlastatud meetmetega;
241. märgib rahulolevalt, et EGF-i meetmed olid riiklike ja Euroopa Sotsiaalfondi (ESF) meetmetega üldjuhul hästi kooskõlastatud;
242. võtab teadmiseks nende liikmesriikide esitatud põhjendused, kes ei tahtnud võtta EGF-i väga tõsiselt; märgib, et põhjendused olid järgmised:
- ESF-i kõrgem kaasrahastamismäär (mõnel juhul kuni 85%, EGF-i maksimaalselt 65%) ei soodusta EGF-i toetuse taotlemist; tervitab seetõttu komisjoni otsust järgmise EGF-i perioodi kaasrahastamismäärad üle vaadata;
 - ESF-i on võimalik kiiremini rakendada kui EGF-i, või on ESF riikide ametiasutustele tuttavam;
 - EGF-i puuduvad ettemaksud;
 - piiravamad EGF-i tingimused, eriti kaubanduskriteerium kui peamine sekkumiskriteerium globaliseerumise tõttu esitatud taotluste puhul;
 - EGF-i toetuse taotluste heakskiitmise protsessi pikkus;
243. rõhutab siiski veel kord asjaolu, et EGF-i ja ESF-i võib pidada teineteist täiendavateks vahenditeks, aga palub sellele vaatamata komisjonil teha selgeks EGF-i ESF-i eristamise vajadus, sest ESF on mõnel juhul paremini kohandatud õigeaegsete tulemuste saavutamisele ning sel on teatud juhtudel soodsamad kaas- ja eelrahastamise määrad; märgib samuti, et mõnes liikmesriigis on ESF liidu üldsusele tuttavam kui EGF¹;
244. rõhutab, et on usaldusväärse finantsjuhtimise huvides, et töötute naasmist tööturule pärast nende osalemist EGF-i meetmetes saaks usaldusväärselt kindlaks teha; leiab, et seetõttu tuleks EGF-i määruks (Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EÜ)

¹ http://ec.europa.eu/public_opinion/archives/ebs/ebs_377_en.pdf

nr 1927/2006¹) ergutada liikmesriike mõõtma tööturule naasmist ka pärast rakendusperioodi lõppu ning et samuti peaksid need andmed olema võrreldavad ja eelistatavalt seotud kvantitatiivsete eesmärkidega;

245. peab seoses uue EGF-i määrusega programmitöö perioodiks 2014–2020 (Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EL) nr 1309/2013²) tervitatavaks asjaolu, et komisjon on esitanud eesmärgi, et 12 kuud pärast määruse rakendamist leiaks 50% koondatud tööjõust uue töökoha; tunneb siiski huvi, millisel loogikal see näitaja põhineb;
246. on kindlal seisukohal, et EGF-i toetust tuleks peamiselt kasutada ümberõppeks ja kvalifikatsiooni omandamiseks ja muude sihtotstarbeliste aktiivsete tööturu meetmete jaoks ning mitte sissetulekutoetuseks, mida makstakse igal juhul riiklikest tööhõiveprogrammidest; palub seetõttu piirata sissetulekutoetust 25%-ga EGF-i meetme kohta;
247. rõhutab asjaolu, et liidu finantsabi peaks andma Euroopa lisaväärtust; palub seetõttu võtta iga-aastases eelarve täitmisele heakskiidu andmise menetluses arvesse EGF-i meetmete liidu lisaväärtuse kvantitatiivseid ja kvalitatiivseid aspekte võrreldes ESF-i meetmete liidu lisaväärtusega, et kasutada kõige tõhusamaid näitajaid poliitika kohta või esitada nende väljajätmise põhjused; jagab kontrollikoja seisukohta, et 41 nädalat on lubamatult pikk periood EGF-i toetuse saamiseks taotluse esitamise ja maksete saamise vahel ning see heidutab toetust taotlevaid riike, kes on raskustes ja vajavad liidu solidaarsust; võtab siiski teadmiseks komisjoni vastustes antud teabe; tuletab kõigile asjaomastele pooltele meelde liidu eelarveasutuste otsust mitte integreerida EGF-i mitmeaastasest finantsraamistikku, mis tähendab, et kõigi taotluste suhtes tuleb kohaldada spetsiaalset eelarvemenetlust, ning palub vaatamata eeltoodud selgitustele kõikidel asjaosalistel minna üle e-taotluse kasutamisele ja piirata esialgse taotluse järel täiendava teabe esitamist ainult erandjuhtudega, tehes seda igal juhul mitte hiljem kui kolm kuud pärast esialgse taotluse esitamist;
248. on siiski arvamisel, et sellist tähtsat poliitikavahendit tuleks põhjalikult hinnata, ning teeb seetõttu ettepaneku siduda EGF-i ajavahemiku 2014–2020 läbivaatamine 2014.–2020. aasta mitmeaastase finantsraamistiku vahehindamisega;

¹ ELT L 406, 30.12.2006, lk 1.

² ELT L 347, 20.12.2013, lk 855.

XXII osa – Kontrollikoja eriaruanne nr 8/2013: „Euroopa Maaelu Arengu Põllumajandusfondist antav metsade majandusliku väärtuse parandamise toetus”

249. märgib, et komisjon peaks

- a) määratlema metsade majandusliku väärtuse parandamisega seotud liidu vajadused ja hindama neid;
- b) defineerima selgelt põhielemendid, mis tagaksid, et liidu toetus on suunatud nende vajaduste käsitlemisele, ning looksid seeläbi liidu lisaväärtust;

250. märgib, et liikmesriigid peaksid

- a) kirjeldama asjakohaselt oma maaelu arengukavades erinevat liiki metsaalade ja toetusesaajate konkreetseid majanduslikke vajadusi ja võimalusi;
- b) tõhustama metsamajandamist, laiendades metsamajandamiskavade koostamise nõuet enamikule metsandusettevõtetest ja edendades metsaalade sertifitseerimist;

251. märgib, et liikmesriigid peaksid

- a) kehtestama piisavad nõuded, tagamaks, et maaelu arengu poliitika raames antakse metsandustoetusi järjepidevalt, kooskõlas riigiabi eeskirjadega ning nende mõjusust maksimeerides;
- b) kehtestama asjakohase menetluskorra, et tagada toetuste mõjususe investeringuid saanud metsaalade majandusliku väärtuse parandamisel;

252. märgib, et komisjon peaks parandama meetme järelevalvet, tagamaks et liikmesriigid rakendavad seda kooskõlas kehtestatud konkreetsete eesmärkidega ning et saavutada lühi- ja pikaajaline jätkusuutlikkus; märgib, et täpsemalt peaksid liikmesriigid nõudma, et toetusesaajad esitaksid andmeid oma metsaalade väärtuse kohta enne ja pärast kaasrahastatud investeringute tegemist ning korraldusasutustelt tuleks nõuda nimetatud andmete tõendamist;

XXIII osa – Kontrollikoja eriaruanne nr 9/2013: „ELi toetus Kongo Demokraatliku Vabariigi juhtimisele”

253. komisjon ja Euroopa välis teenistus peaksid tihedas koostöös riikide ametiasutuste ja teiste arengupartneritega, eelkõige ELi liikmesriikidega, tegema järgmist:
- a) Euroopa Arengufondi ja tulevase liidu programme kavandades tuleks i) pöörata rohkem tähelepanu toetuse asjakohasemale jagunemisele provintside (eriti vaesemate provintside) vahel, et vältida geograafilist ebavõrdsust arenguabi jaotamisel, pidades meeles kogu Aafrika Suurte järvede piirkonna stabiliseerimise tähtsust; ii) siduda kesktasandil antav toetus provintsi tasandi programmidega, mis ühendavad poliitilise ja territoriaalse detsentraliseerimise loodusvarade paremate haldusstrateegiatega ning infrastruktuuri taastamise ja arendamisega, ning iii) vaadata vajaduste tervikliku hindamise alusel uuesti läbi loodusvarade paremaks haldamiseks antav ELi toetus;
 - b) pöörama dialoogis Kongo Demokraatliku Vabariigi (Kongo DV) ametiasutustega rohkem tähelepanu sellele, et demokraatlikud valimised on valitsemistava keskne koostisosa, ning hindama hoolikalt kõiki riske, tagamaks et seda valdkonda hõlmavad liidu programmid ei kindlustaks praegust režiimi;
 - c) edendada Kongo DV valitsuse vastutust, kaaludes riiklike järelevalveasutuste (eelkõige rahvuskogu erikomisjonide ja kõrgeima kontrolliasutuse) suutlikkuse suurendamist;
 - d) võtma kõikides liidu koostööstrateegiaga hõlmatud juhtimisvaldkondades süstemaatiliselt arvesse pettuse ja korrupsiooniga võitlemise ja kohtureformi vajadust;
254. komisjon peaks
- a) hindama programmide alguses ja elluviimise käigus regulaarselt nende eesmärkide saavutamist ohustavate peamiste riskide tõenäosust ja võimalikku mõju; märgib, et sellega seoses tuleb i) hinnata riigi kohaldatavate juhtimistava parandavate poliitikasuundade ja tegevuskavade asjakohasust ja usaldusväärsust võrreldes olemasolevate institutsiooniliste ja rahaliste ressursidega; ii) jälgida Kongo DV ametiasutuste edusamme võetud kohustuste täitmisel;
 - b) võtma kasutusele meetmed, mille abil ennetada või leevendada riske, ning määratlema selgelt tegevuskava juhuks, kui risk muutub reaalsuseks, pidades eriti silmas pettuse- ja korrupsiooniriski;
255. komisjon peaks
- a) suunama eesmärgid piiratud prioriteetide hulgaile;
 - b) kehtestama ajakava, sh vahehindamised, mis on paremini kohandatud programmi keskkonnaga;

- c) võimaldama programmi elluviimise etapis paindlikkust, et eesmärke oleks võimalik vajaduse korral viivitamata kontrollida;

256. komisjon ja Euroopa välisteenistus peaksid

- a) suurendama struktureeritud poliitilist ja meetmetealast dialoogi riigiga; märgib, et see hõlmab täielikus kooskõlas Cotonou lepinguga (eriti artikliga 96) i) selgete, konkreetsete, realistlike ja ajaliselt piiritletud eesmärkide seadmist vastastikusel kokkuleppel riigi ametiasutustega; ii) kokkulepitud eesmärkide täitmise regulaarset hindamist valitsusega peetava regulaarse poliitilise dialoogi raames; iii) programmi kohandamise või erandjuhtudel peatamise või lõpetamise võimalust pärast hoolikat kaalumist, kui Kongo DV ametiasutused ei täida tingimusi;
- b) veenma Kongo DV ametiasutusi kiitma heaks vajalikud meetmed temaatiliste tööühmade toimimise parandamiseks vajaduse korral ning kontrollima nende meetmete rakendamist;
- c) võtma aktiivsema eestvedaja rolli ELi liikmesriikide suhtes, et toetada koordineeritud poliitilist dialoogi ning suurendada liidu mõjuvõimu Kongo DV valitsuse üle;

257. komisjon peaks

- a) andma Euroopa Parlamendile hiljemalt 2014. aasta mais ülevaate kontrollikoja külastatud projektide hetkeolukorrast;
- b) andma Euroopa Parlamendile hiljemalt 2014. aasta juunis ülevaate kõigist Kongo DVs käimasolevatest projektidest ja sellest, kui palju raha ja missugustest fondidest on veel saadaval;

XXIV osa – Kontrollikoja eriaruanne nr 10/2013: „Ühine põllumajanduspoliitika: kas nõukogu määruse (EÜ) nr 73/2009 artikliga 68 sätestatud eritoetuse kavandamine ja rakendamine oli asjakohane?”

258. eritoetuste eraldamine teatud põllumajandustegevusteks peaks rangelt põhinema artiklis 68 sätestatud ning uute delegeeritud õigusaktidega tuleks nõuda, et sellise tootmisega seotud toetuse määramist tuleks nõuetekohaselt komisjonile põhjendada ja komisjon peaks toetuse määramist kontrollima; märgib et selleks, et komisjon saaks võtta endale lõpliku vastutuse eelarve täitmisel koostöös liikmesriikidega, peaks komisjon aktiivsemalt osalema meetmete rakendamist reguleerivate kriteeriumide väljatöötamisel ning meetmete võrdleval hindamisel, et vältida seletamatuid ja äärmuslikke hinnakõikumisi, nagu tuvastati näiteks kitsede puhul kõnealuses eriaruandes; märgib, et vastavad õiguslikud vahendid tuleks kindlaks määrata uute delegeeritud õigusaktidega; märgib, et uute delegeeritud õigusaktidega tuleks liikmesriikidelt nõuda iga kavandatava eritoetusmeetme vajalikkuse (vajadus erandlikul lähenemisel põhineva lisaväärtuse järgi), asjakohasuse (rakenduskord, määramiskriteeriumid ja abi ulatus) ja usaldusväärse finantsjuhtimise kriteeriumidega vastavuse demonstreerimist; eelkõige, ja vastuseks kontrollikoja kommentaarile, et „selgelt määratletud juhud” ei olnud selgelt määratletud, peaks uue määruse (EL) nr 1307/2013¹ rakendamine tuvastatud probleemid lahendama, kui liikmesriigid:

- a) kehtestavad selged eesmärgid (vastavalt finantsmäärusele (EL, Euratom) nr 966/2012);
- b) loovad süstemaatilise järelevalve süsteemid kõigi määruse (EL) 1307/2013 uute artiklite 52–55 alusel võetud meetmete jaoks;
- c) järgivad kohaldamise ühtsust kogu liidus, nii et juhtimis- ja kontrollisüsteemid oleksid ühtlustatud, lihtsad ja võrreldavad;
- d) tagavad kõigi meetmete/allmeetmete dokumenteerimise ning vajadusel ühtse haldus- ja kontrollisüsteemi (IACS) ajakohastatud andmete kasutamise;
- e) kehtestavad ranged kohapealsed kontrollid piirkondlikul ja liikmesriikide tasandil;

259. arvestades võimalike meetmete paljusust, tuleks järelhindamise hõlbustamiseks luua asjakohane järelevalvesüsteem;

260. kui meetmed on kasutusele võetud, peaksid liikmesriigid looma sobilikud ja kõikehõlmavad haldus- ja kontrollmehhanismid, et tagada kõigi määruse (EL) 1307/2013 nõuete täitmine; märgib, et vältimaks piiratud ulatusega eritoetusmeetme rakendamisega kaasnevaid ebaproportsionaalseid kulusid, tuleks kontrollinõudega arvestada juba meetme kavandamise etapis (rakendamise lihtsus, kriteeriumide

¹ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 17. detsembri 2013. aasta määrus (EL) nr 1307/2013, millega kehtestatakse ühise põllumajanduspoliitika raames toetuskavade alusel põllumajandustootjatele makstavate otsetoetuste eeskirjad ning tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrused (EÜ) nr 637/2008 ja (EÜ) nr 73/2009 (ELT L 347, 20.12.2013, lk 608).

kontrollitavus jne) või isegi juba otsustamisel, kas meetet rakendada või mitte;

XXV osa – Kontrollikoja eriaruanne nr 12/2013: „Kas komisjon ja liikmesriigid suudavad tõendada, et ELi eelarvest maaelu arengu poliitikale eraldatud vahendeid kasutatakse otstarbekalt?”

261. väljendab heameelt kontrollikoja eriaruande „Kas komisjon ja liikmesriigid suudavad tõendada, et ELi eelarvest maaelu arengu poliitikale eraldatud vahendeid kasutatakse otstarbekalt?” üle ja kiidab põhimõtteliselt selle soovitused heaks;
262. juhib tähelepanu sellele, et me vajame keskkonnasõbralikumat, õiglasemat ja täielikult õiguspärast ühist põllumajanduspoliitikat, mis esindab põhimõtet „avalikud kulutused avalike hüvede eest” ja mis kujutaks endast seega märkimisväärset sammu edasi ühise põllumajanduspoliitika arengus ja kaasajastamises; tuletab meelde, et liidu põllumajanduspoliitika peab andma kasu üldsusele, mitte ainult põllumajandustootjatele;
263. juhib tähelepanu sellele, et maaelu arengu programmid on olulised vahendid töökohtade loomiseks ja majanduskasvu edendamiseks, põllumajanduse konkurentsivõimelisemaks muutmiseks ja keskkonna parandamiseks; et kulutused maaelu arengusse hõlmavad meetmeid, mis toetavad põllumajandusettevõtteid, põllumajanduslikke majapidamisi ja väikeettevõtjaid ning kogukondi maapiirkondades; leiab, et on vaja, et need meetmed käsitleksid selle erinevate vastuvõtjate vajadusi ja seega saavutaksid erinevaid eesmärke; juhib tähelepanu sellele, et järelevalve ja hindamine on selle saavutamise võti, ja leiab, et on oluline, et Euroopa Parlament ja avalikkus teaksid, kas liidu raha kulutatakse hästi;
264. kutsub liikmesriike üles kehtestama oma maaelu arenguprogrammides (RDPd) spetsiifilisi mõõdetavaid eesmärke, keskendudes sellele, mida maaelu arendamise kulutustega peaks saavutama; on veendunud, et komisjon peaks tagama – enne nende heakskiitmist –, et liikmesriikide RDPd sisaldavad selgeid eesmärke ja hindamiskavasid, mis pakuvad teavet tulemuste kohta, mis saavutati kavandatud meetmetega vastavalt kokkulepitud eesmärkidele ja õigeaegselt, et teavitada poliitikaotsuseid järgmise programmi perioodi jaoks;
265. väljendab muret selle üle, et Euroopa Kontrollikoda on leidnud, et praegusel järelevalve- ja hindamiskorral ei ole õnnestunud pakkuda teavet näitamaks, et meetmed on suunatud poliitikaeesmärkide saavutamisele kõige tõhusamal viisil; palub, et Euroopa Parlamenti teavitataks selgesti maaelu arengule tehtud kulutustega saavutatud tulemustest;
266. seoses suure, peaaegu 100 miljardi euro suuruse summaga, mis on eraldatud maaelu arengu eesmärkidele 2007.–2013. aasta rahastamisperioodil, ja liikmesriikide omavahenditega (58 miljardi eurot) nõustub Euroopa Kontrollikojaga, et järelevalves ja hindamises tuleks teha parandusi praeguse kulutamisperioodi ülejäänud ajaks (2015. aasta lõpp) tagamaks, et liidu eelarvet kulutatakse hästi;
267. kutsub liikmesriike üles viivitamatult kasutama järelevalvet ja hindamist, et suurendada oma keskendumist tulemustele, ning soovib komisjonil ja liikmesriikidel parandada

RDPde tulemuste hindamist praegusel rahastamisperioodil ja kasutada järeltõhustusi, et parandada RDPsid 2014.–2020. aasta rahastamisperioodiks;

268. kutsub komisjoni üles tõhustama ühist järeltõhustuse- ja hindamisraamistikku (CMEF) aastateks 2014–2020, et töötada liikmesriikide ja komisjoni jaoks välja tõhus vahend, mille abil koostada asjakohaseid andmeid, mida saab kasutada järeltõhustuseks ja hindamiseks; toonitab vajadust töötada välja usaldusväärsed näitajad, mis võimaldaksid liikmesriike (ja/või piirkondi) omavahel võrrelda ja jälgida erinevate maaelu arengu meetmete tulemusi ja nende panust liidu prioriteetide saavutamisse;
269. leiab, et liikmesriikidel peab olema ühine järeltõhustuse- ja hindamissüsteem, tagamaks et komisjon suudab analüüsida edusammude ulatust ja määratletud eesmärkide saavutamist ning nende mõju ja tulemuslikkust liidu tasandil; väljendab heameelt töö üle, mida praegu teevad komisjon ja liikmesriigid, et määratleda ühise põllumajanduspoliitika ja maaelu arengu programmide kohustuslikud ühised näitajad 2014.–2020. aasta järeltõhustuse- ja hindamisraamistiku jaoks; kutsub neid üles tagama, et maaelu arengu programmid koostatakse selgete nõudmistega nende näitajate kasutamiseks;
270. on arvamisel, et konkreetse eesmärgi rakendamine peab olema eri piirkondades teataval määral ühtne, mistõttu on vaja vältida laialivalgust reguleerimise, kohaldamise ja eelarve küsimustes ning muuta meetme rakendamine liikmesriikides ühtseks;
271. palub komisjonil tagada, et Euroopa Parlament saab rakendamise aastaaruanded, mis on ette nähtud aastateks 2017 ja 2019, õigeaegselt, nii et tal on ühtlasi juurdepääs tulemusnäitajatele ja RDPde mõjule;

XXVI osa – Kontrollikoja eriaruanne nr 14/2013: „Euroopa Liidu rahaline otsetoetus Palestiina omavalitsusele”

272. kiidab heaks liidu rahalist otsetoetust Palestiina omavalitsusele käsitleva eriaruande, mis on väga oluline, pidades silmas üleüldist poliitilist ja rahandusalast arutelu Euroopa Liidu Palestiina omavalitsuse ees võetud kohustuste üle, arvestades et EL pooldab kahe riigi koosseksisteerimisel põhinevat lahendust, mis vastab täielikult mõlema, nii Palestiina omavalitsuse kui ka Iisraeli hallatava territooriumi suveräänsuse ja territoriaalse terviklikkuse austamise põhimõttele; võtab teadmiseks tähelepanekud, järeldused ja soovitused ning esitab järgnevalt oma tähelepanekud ja soovitused;

Üldised tähelepanekud

273. avaldab heameelt aruandes välja toodud tähelepanekute üle, mis kinnitavad praeguse PEGASE mehhanismi (Palestiina-Euroopa sotsiaalmajandusliku abi haldamise mehhanism) olulisi saavutusi ja täiendamise vajadust, väites, et:

- a) komisjon on sisse seadnud spetsiaalsed kontrollimenetlused, mis sobivad hästi kindlustama, et vahendeid eraldatakse vaid neile abivajajatele, kelle olukord vastab abikõlblikkuse kriteeriumidele,
- b) abikõlblikkuse kontrolliprotsess on töökindel ja komisjon tegeleb protsessi edasise lihtsustamisega,
- c) rahaline otsetoetus on andnud oma panuse mõnedele olulistele arengutele Palestiina omavalitsuse finantsjuhtimises,
- d) uus ELi tehnilise abi projekt Jordani Läänekalda ja Gaza elektrienergiasektori ümberkorraldamiseks on hästi läbi mõeldud ja peaks keskpikas perspektiivis andma jätkusuutlikumaid tulemusi,
- e) PEGASE rahaline otsetoetus jõudis abikõlblike abisaajateni ja väljamakstav raha oli olulisel kohal kaitsetumate perekondade toetamisel ning aitas ühtlasi kaasa sotsiaalabisüsteemi reformimisele,
- f) PEGASE rahalisel otsetoetusel on olnud suur mõju ka esmaste avalike teenuste, nagu haridus ja tervishoid, kättesaadavamaks muutmisel;

274. väljendab tõsist muret selle pärast, et komisjoni PEGASE mehhanismi haldamisel on ikka veel mitmed puudujäägid, muu hulgas:

- a) komisjon ei rakenda iga-aastase PEGASE programmi suhtes oma tavapäraseid kvaliteedikontrolli sisemenetlusi, mistõttu ta ei saa täielikult hinnata selle mõjusust ja tõhusust võrreldes liidu muude abiprogrammidega;
- b) rahastamislepingutes ei sisaldunud tulemuslikkuse näitajaid, mis raskendab oluliselt tulemuste hindamist, eelkõige mis puudutab programmi halduskulude

protsenti võrreldes abikõlblikele abisaajatele väljamakstud summadega;

- c) komisjon ei ole seoses palgasüsteemiga teinud riskihindamist, mis käsitleks probleeme nagu korruptsioon Gazas, mistõttu tekib ka mure rahapesu ja terroristide rahastamise ohu pärast;
 - d) Palestiina omavalitsuse avalikus finantsjuhtimises on endiselt märkimisväärsed puudusi, nagu eelarve ja välisauditi aruannete ebapiisav õiguslik kontroll ja nõuetekohase riigihanke ja kontrolli puudumine;
275. kutsub komisjoni ja Euroopa välisteenistust tungivalt üles need probleemid koostöös Palestiina omavalitsusega viivitamata lahendada ja teavitama tehtud edusammudest õigeaegselt Euroopa Parlamenti ja nõukogu;
276. tunneb heameelt selle üle, et komisjon reageeris kontrollikoja murele, mis puudutab otseste läbirääkimiste ja võistleva hankemenetluste kasutamist; jagab kontrollikoja seisukohta, et võistupakkumise kasutamine oleks juhtimisteenuste ja auditi lepingute puhul tulemuslikum; julgustab komisjoni muutma võistlevat hankemenetlust kohustuslikuks, et leida majanduslikult soodsaim pakkumus ja tagada kõikidele turuosalistele võrdsed võimalused;
277. on mures Palestiina omavalitsuse rahastamise jätkuva vähenemise pärast, nii ELi liikmesriikide kui ka kolmandate riikide poolt; võtab murelikult teadmiseks ka kontrollikoja järelduse, et komisjon ja Euroopa välisteenistus ei ole välja töötanud selget strateegiat selle kohta, kuidas vähendada Palestiina omavalitsuse sõltuvust ELi finantsabist; võtab teadmiseks poliitilised piirangud, mille tõttu on väga raske tõhusalt vähendada Palestiina omavalitsuse sõltuvust välisabist; julgustab komisjoni ja Euroopa välisteenistust jätkama pingutusi suurendamiseks Palestiina omavalitsuse finantssõltumatust välisallikatest;
278. nõuab tungivalt, et komisjon ja Euroopa välisteenistus võtaksid täielikult arvesse kontrollikoja tähelepaneku, et liidu rahalised otsetoetused Palestiinale ei ole tingimuslikud, mis vähendab komisjoni ja Euroopa välisteenistuse mõju rohkemate reformide läbiviimisele; märgib, et tingimuslikkuse puudumine on komisjoni, Euroopa välisteenistuse ja liikmesriikide poliitiline otsus, mis on kooskõlas nende poliitiliste eesmärkidega Lähis-Ida rahu protsessis, kuid on arvamusel, et võib-olla tuleks see liidu abi rakendamise mõjususe suurendamise eesmärgil selles piirkonnas läbi vaadata;
279. palub seetõttu komisjonil ja Euroopa välisteenistusel kohaldada nüüdsest alates PEGASE mehhanismi rakendamisel põhimõtet, mille kohaselt osutatav toetus oleneb tehtud edusammudest, ja jälgida tähelepanelikult selle väljamaksmist;
280. väljendab muret komisjoni tähelepanekute pärast, mis puudutavad Palestiina omavalitsuse vähest edu avaliku teenistuse ja pensionisüsteemi reformimisel kasvava teenistujate ja pensionäride arvu fiskaalmõju vähendamiseks; kutsub komisjoni ja Euroopa välisteenistust üles tegema Palestiina omavalitsusega viivitamata koostööd nende struktuuriküsimuste lahendamisel ja andma parlamendile ja nõukogule olukorrast korrapäraselt aru;

281. peab kahetsusväärseks kontrollikoja tähelepanekuid, mille kohaselt komisjon ja Euroopa välisteenistus ei ole pööranud piisavat tähelepanu PEGASE rahastamise asendatavusele; väljendab muret ka kontrollikoja poolt mainitud ohu pärast, et Palestiina omavalitsus kasutab PEGASE rahalist otsetoetust omaenda eelarve asemel selleks, et toetada oma poliitika ühise julgeolekupoliitika komponenti, sh politsei ja turvapersonali rahastamist, mis ei ole PEGASE rahalise otsetoetuse suhtes abikõlblikud;
282. nõuab sellega seoses tungivalt PEGASE rahalise otsetoetuse õiguslikku auditeerimist, et tagada, et mitte mingit osa sellest toetusest ei makstaks välja ega suunataks ebaseaduslikult abikõlbmatutele rühmadele, ja nõuab, et komisjon ja Euroopa välisteenistus tõstataksid selle probleemi Palestiina omavalitsusega, et vältida PEGASE rahastamise edasist kõrvalesuunamist 2014. aastal;
283. peab murettekitavaks ka kontrollikoja tähelepanekut üha suureneva Palestiina omavalitsuse avalike teenistujate hulga kohta, kes saavad PEGASElt palka, ent ei käi tööl; kiidab seetõttu heaks kontrollikoja soovitusi sellise rahastamise lõpetamiseks, sest fiktiivsetele avalikele teenistujatele maksmine ei ole kooskõlas PEGASE rahalise otsetoetuse eesmärkidega ja on selgelt vastuolus selle väljamaksmise kriteeriumidega;
284. nõuab tungivalt, et komisjon ja Euroopa välisteenistus arutaksid Palestiina omavalitsusega viivitamatult vajadust kehtestada usaldusväärne sisekontrollimehhanism, et hoida ära avalike vahendite edasist kõrvalesuunamist selle eelarvest või PEGASE rahalisest otsetoetusest mis tahes füüsilisele või juriidilisele isikule, kes esindab Hamasi (mis on alates 2003. aastast ELi terrorirühmituste nimekirjas) või on sellega seotud;
285. tunnistab piiranguid, mis Iisraeli valitsus on Palestiina omavalitsusele kehtestanud, muu hulgas:
- a) Iisraeli valitsus peatab aeg-ajalt tollitulude ülekandmise Palestiina omavalitsusele – need on kaudsed maksud, mida Iisrael Palestiina omavalitsuse nimel imporditud kaupadelt kogub ja mis moodustavad umbes 70% Palestiina omavalitsuse eelarvest;
 - b) läbipaistvuse puudumine tasude osas, mida Iisrael Palestiina omavalitsuselt kaupade ja teenuste eest võtab;
 - c) Iisraeli jätkuv kontroll Jordani Läänekalda piirkonna C üle, mis on oluline takistus Palestiina omavalitsuse pikaajalisele ja jätkusuutlikule arengule;
 - d) Iisraeli valitsuse kehtestatud piirangud Palestiina ettevõtjate suhtes, mida on kirjeldatud kontrollikoja auditaaruandes;
286. kutsub komisjoni ja Euroopa välisteenistust üles jätkama nende probleemide lahendamist Iisraeli valitsusega ja tuletama Iisraelile meelde tema kui okupeeriva võimu rahvusvahelisest õigusest tulenevaid kohustusi;
287. kutsub komisjoni ja Euroopa välisteenistust üles tulevikus PEGASE otsetoetuste mehhanismi läbi vaadates täielikult arvesse võtma kontrollikoja tähelepanekuid ja

järeldusi ning täielikult täitma tema soovitusi;

Arenguperspektiivid

288. arvestades programmitöö perioodiga 2014–2020 ning ELi ja Palestiina omavalitsuse uue tegevuskavaga kaasnevaid võimalusi, soovib kontrollikoda Euroopa välisteenistusel ja komisjonil PEGASE rahastamismehhanism põhjalikult üle vaadata, võttes arvesse järgmises lõikes loetletud punkte;
289. Euroopa välisteenistus ja komisjon peaksid tulevase PEGASE rahastamismehhanismi kavandamist tõhustama, eelkõige:
- a) siduma selle tihedamalt ELi ja Palestiina omavalitsuse uue tegevuskavaga,
 - b) planeerima assigneeringuid mitme aasta põhiselt,
 - c) töötama välja tulemusnäitajad, eriti tervishoiu, hariduse ja riigi avaliku finantsjuhtimise valdkondades, et toetuse tulemusi paremini hinnata ja näidata.
 - d) töötama välja usaldusväärse sisekontrollimehhanismi, et tagada väljamaksekriteeriumidest kinnipidamine ja vältida PEGASE rahalise otsetoetuse mis tahes kõrvalejuhtimist;
290. Komisjon peaks PEGASE rahastamismehhanismi haldamise kulusid vähendama,
- a) kasutades võimalusel võistlevat hankemenetlust lepingute puhul, mis on seotud PEGASE juhtimise ja kontrolliga,
 - b) lihtsustades PEGASE juhtimissüsteemi, tehes ELi esindajale Palestiinas ülesandeks hallata PEGASE andmebaasi ja teha ise osa kontrollidest, mida praegu teostavad töövõtjad;
- o
- o o
291. teeb presidendile ülesandeks edastada käesolev resolutsioon nõukogule, komisjonile, Euroopa Liidu Kohtule ja kontrollikohtule ning korraldada selle avaldamine *Euroopa Liidu Teatajas* (L-seerias).

PARLAMENDIKOMISJONIS TOIMUNUD LÕPPHÄÄLETUSE TULEMUS

Vastuvõtmise kuupäev	18.3.2014
Lõpphääletuse tulemus	+ : 21 - : 0 0 : 1
Lõpphääletuse ajal kohal olnud liikmed	Marta Andreasen, Inés Ayala Sender, Zuzana Brzobohatá, Tamás Deutsch, Martin Ehrenhauser, Jens Geier, Gerben-Jan Gerbrandy, Ingeborg Gräßle, Cătălin Sorin Ivan, Rina Ronja Kari, Monica Luisa Macovei, Jan Mulder, Eva Ortiz Vilella, Monika Panayotova, Crescenzo Rivellini, Bart Staes, Michael Theurer, Derek Vaughan
Lõpphääletuse ajal kohal olnud asendusliige/asendusliikmed	Philip Bradbourn, Esther de Lange, Vojtěch Mynář, Markus Pieper